Sinteza i spektroskopska karakterizacija novih Nsupstituiranih derivata benzimidazola

Beč, Anja

Master's thesis / Diplomski rad

2018

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: University of Zagreb, Faculty of Chemical Engineering and Technology / Sveučilište u Zagrebu, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije

Permanent link / Trajna poveznica: https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:149:795330

Rights / Prava: In copyright/Zaštićeno autorskim pravom.

Download date / Datum preuzimanja: 2025-03-20

Repository / Repozitorij:

Repository of Faculty of Chemical Engineering and Technology University of Zagreb

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU FAKULTET KEMIJSKOG INŽENJERSTVA I TEHNOLOGIJE SVEUČILIŠNI DIPLOMSKI STUDIJ

Anja Beč

DIPLOMSKI RAD

Zagreb, rujan 2018.

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU FAKULTET KEMIJSKOG INŽENJERSTVA I TEHNOLOGIJE SVEUČILIŠNI DIPLOMSKI STUDIJ

Anja Beč

Sinteza i spektroskopska karakterizacija novih N-supstituiranih derivata benzimidazola

DIPLOMSKI RAD

Voditelj rada: prof. dr. sc. Marijana Hranjec, FKIT

Članovi povjerenstva: prof. dr. sc. Marijana Hranjec, FKIT

dr. sc. Nataša Perin, poslijedoktorandica FKIT-a prof. dr. sc. Dragana Mutavdžić Pavlović, FKIT

Zagreb, rujan 2018.

Zahvaljujem svojoj mentorici, prof. dr. sc. Marijani Hranjec, na predloženoj temi, uloženom vremenu kao i savjetima i pomoći koju mi je pružila tijekom izrade i pisanja ovog rada.

Zahvaljujem dr. sc. Nataši Perin, neposrednoj voditeljici, na ukazanom strpljenju, stručnom vodstvu i brojnim smjernicama tijekom izrade i pisanja ovog rada.

Također zahvaljujem svim članovima Zavoda za organsku kemiju, Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije na ugodnom radnom okruženju.

Najveća zahvala mojim roditeljima, djedu i baki za razumijevanje i potporu tijekom cijelog školovanja.

SAŽETAK

U okviru ovog rada provedena je sinteza novih i potencijalno biološki aktivnih *N*-supstituiranih derivata benzimidazola **12–14** i **31–43** te 2-benzimidazolil supstituiranog akrilonitrila **49**. Novi spojevi priređeni su klasičnim reakcijama organske sinteze kao i sintezama potpomognutim mikrovalnim zračenjem.

Višestupnjevitom linearnom sintezom priređeni su glavni prekursori, *N*-supstituirani derivati 5-cijano-2-cijanometilbenzimidazola **8–10**, *N*-supstituirani derivati 2-cijanometilbenzimidazola **20–22** te 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazol **47**. Derivati akrilonitrila s cijano grupom na benzimidazolskoj jezgri **12–14** priređeni su aldolnom kondenzacijom *N*-supstituiranih derivata 5-cijano-2-cijanometilbenzimidazola **8–10** s 4-*N*,*N*-dimetilamino-benzaldehidom **11**. Spojevi **13** i **14** izolirani su kao *E*-izomeri dok je spoj **12** dobiven kao smjesa geometrijskih izomera u omjeru 1 (**12b**): 3 (**12a**). Derivati akrilonitrila **31–43** priređeni su reakcijama aldolne kondenzacije *N*-supstituiranih derivata 2-cijanometilbenzimidazola **20–22** s odgovarajućim aromatskim i heteroaromatskim aldehidima **23-30**. Akrilonitrili **32** i **34–43** su izolirani kao *E*-izomeri, dok su spojevi **31** i **33** dobiveni kao smjesa geometrijskih izomera u omjeru 1 (**31b**): 2 (**31a**) i 1 (**33b**): 5 (**33a**). Piperidinil-supstituirani derivata akrilonitrila **49** priređen je reakcijom aldolne kondenzacije između 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazola i 4-dimetilaminobenzaldehida u obliku tautomera **49a** i **49b**.

Struktura svih novopriređenih spojeva potvrđena je ¹H i ¹³C NMR spektroskopijom te masenom spektrometrijom.

Ključne riječi: akrilonitrili, benzimidazoli, aldolna kondenzacija, ¹H i ¹³C NMR spektroskopija

SUMMARY

This work presents the synthesis of novel potentially biologically active *N*-substituted benzimidazole derivatives 8-10 and 20-22 and 2-benzimidazolyl-substituted acrylonitrile 49. Novel compounds were prepared by classical reactions of organic chemistry and by microwave assisted reactions.

Corresponding main precursors, N-substituted 5-cyano-2-cyanomethylbenzimidazoles *N*-substituted 2-cyanomethylbenzimidazoles **20–22** and 2-cyanomethyl-5(6)-8–10. piperidinyl-benzimidazole 47 were prepared by using multi-step linear synthesis. Acrylonitrile derivatives with cyano group on the benzimidazole nuclei 12–14 were prepared by aldol condensation of N-substituted 5-cyano-2-cyanomethylbenzimidazoles 8-10 and 4-N,N-dimethyl-aminobenzaldehyde 11. Compounds 13 and 14 were isolated as E-isomers while compound 12 was isolated as a mixture of two geometric isomers in a 1 (12b): 3 (12a) ratio. Acrylonitrile derivatives **31–43** were prepared by aldol condensation of *N*-substituted 2cyanomethylbenzimidazoles 20–22 with corresponding aromatic and heteroaromatic aldehydes 23–30. Compounds 32 and 34–43 were isolated as *E*-isomers while compounds 31 and 33 were isolated as a mixture of two geometric isomers in a 1 (31b): 2 (31a) and 1 (33b): 5 (33a) ratio. Piperidinyl-substituted acrylonitrile derivative 49 was prepared by aldol condensation of 2-cyanomethyl-5(6)-piperidinylbenzimidazole and 4-N,N-dimethylaminobenzaldehyde as a mixture of two tautomers 49a and 49b.

The structures of all compounds were determined by means of ¹H and ¹³C NMR spectroscopy as well as mas spectrometry.

Key words: acrylonitriles, benzimidazoles, aldol condensation, ¹H and ¹³C NMR spectroscopy

Sadržaj rada

1. UVOD	1
2. OPĆI DIO	
2.1. Općenito o benzimidazolu	4
2.2. Biološka aktivnost i sinteza heteroarilnih supstituiranih akrilonitrila	6
2.3. Sinteza akrilonitrilnih derivata benzimidazola kao potencijalnih optičkih se	nzora 29
3. REZULTATI I RASPRAVA	
3.1. Cilj rada	
3.2. Sinteza priređenih spojeva	
4. EKSPERIMENTALNI DIO	
4.1. Opće napomene	57
4.2. Sinteza N-supstituiranih derivata 5-cijano-2-cijanometilbenzimidazola	58
4.2.1. Priprava 4-izobutilamino-3-nitrobenzonitrila 2	59
4.2.2. Priprava 4- <i>N</i> -metilamino-3-nitrobenzonitrila 3	59
4.2.3. Priprava 4- <i>N</i> -fenilamino-3-nitrobenzonitrila 4	59
4.2.4. Priprava 3-amino-4-N-izobutilaminobenzonitrila 5	60
4.2.5. Priprava 3-amino-4- <i>N</i> -metilaminobenzonitrila 6	60
4.2.6. Priprava 3-amino-4- <i>N</i> -fenilaminobenzonitrila 7	61
4.2.7. Priprava 5-cijano-2-cijanometil-N-izobutilbenzimidazola 8	61
4.2.8. Priprava 5-cijano-2-cijanometil- <i>N</i> -metilbenzimidazola 9	
4.2.9. Priprava 5-cijano-2-cijanometil-N-fenilbenzimidazola 10	
4.3.10. Opći postupak priprave akrilonitrila 12–14	
4.3. Sinteza N-supstituiranih derivata 2-cijanometilbenzimidazola	65
4.3.1. Priprava N-izobutil-2-nitroanilina 16	66
4.3.2. Priprava N-izobutil-1,2-fenilendiamina 17	66
4.3.3. Priprava 2-cijanometil-N-izobutilbenzimidazola 20	66
4.3.4. Priprava 2-cijanometil-N-metilbenzimidazola 21	67

4.3.5. Priprava 2-cijanometil- <i>N</i> -fenilbenzimidazola 22	. 67
4.3.6. Opći postupak priprave akrilonitrila 31–43	. 68
4.4. Sinteza derivata benzimidazola 49a,b	. 74
4.4.1. Priprava 2-nitro-5-piperidinilanilina 45	. 74
4.4.2. Priprava 4-piperidinil-1,2-fenilendiamina 46	. 75
4.4.3. Priprava 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazola 47a,b	. 75
4.4.4. Priprava <i>E</i> -2-[5(6)-piperidinilbenzimidazol-2-il]-3-(4- <i>N</i> , <i>N</i> -dimetil-aminofenil)akrilonitri 49a,b	ila . 76
5. ZAKLJUČAK	.77
6. LITERATURA	. 80
7. PRILOZI	. 83
8. ŽIVOTOPIS	118

1. UVOD

U zadnjih nekoliko desetljeća veliki je interes organskih i medicinskih kemičara za sintezom heterocikličkih organskih molekula. Heterociklički spojevi danas su najbrojnija skupina organskih supstancija te su prisutni gotovo u svim strukturama mnogobrojnih lijekova koji se nalaze u različitim fazama kliničke upotrebe.^{1,2} Interes za proučavanjem benzimidazola, heterocikla koji u svojoj strukturi sadrži dva dušikova atoma, kao i njihove biološke aktivnosti, potječe još iz 40-tih godina prošlog stoljeća kada je njegova struktura potvrđena u mnogim prirodnim spojevima od kojih se najviše ističe njegova struktura u Nribozildimetilbenzimidazolu gdje služi kao aksijalni ligand atomu kobalta u vitaminu B₁₂. Benzimidazolska jezgra je važan strukturni dio mnogih spojeva koji djeluju na mnogobrojne različite biološke mete i pokazuju raznolike farmaceutske karakteristike.³ Mnogi terapeutski agensi sadrže u strukturi ovu kromofornu grupu i pokazuju široki spektar bioloških aktivnosti od kojih su najinteresantniji oni s antitumorskim i antiviralnim djelovanjem. Ciklički derivati benzimidazola imaju planarnu strukturu koja im omogućuje interkaliranje između parova baza dvostruke uzvojnice DNA.⁴ Derivati benzimidazola, osim izražene biološke aktivnosti, pronalaze primjenu u tehnologiji lasera, optoelektronici, kao fluorescentne probe i kemosenzori.^{5,6} U modernoj organskoj sintetskoj kemiji istraživanja su usmjerena prema korištenju novih ekološki prihvatljivih metoda koje čine temelje zelene kemije. Među takvim procesnim tehnikama vrlo važno mjesto zauzimaju tehnike koje koriste mikrovalno zračenje.

2. OPĆI DIO

2.1. Općenito o benzimidazolu

Benzimidazoli pripadaju skupini heterocikličkih aromatskih spojeva čija je struktura sastavljena od imidazolnog prstena kondenziranog na benzensku jezgru, a njihova struktura se može prikazati u obliku dviju tautomernih struktura, **1a** i **1b**, prikazane na Slici 1:

Slika 1. Dvije tautomerne strukture benzimidazola

Benzimidazolna struktura sadrži dva heterociklička dušikova atoma različitog karaktera, od kojih je jedan N atom pirolnog tipa, čiji su elektroni uključeni u aromatski sustav i može se alkilirati ili acilirati, dok je drugi N atom piridinskog tipa, nije dio aromatskog sustava i može se samo protonirati odnosno bazičan je. U kiselom mediju je taj N atom protoniran, dok se u lužnatom mediju deprotonira kao što je prikazano na Slici 2:

Slika 2. Ponašanje benzimidazola u kiselom i lužnatom mediju

Prvi benzimidazol, 2,5- ili 2,6-dimetilbenzimidazol, priredio je 1872. Hoebrecker redukcijom 4-metil-2-nitroacetanilida (Shema 1). Nekoliko godina kasnije Ladenburg je sintetizirao isti spoj refluksom 3,4-diaminotoluena sa octenom kiselinom (Shema 1).⁷

Shema 1. Hoebrecker-ova i Ladenburg-ova sinteza benzimidazola

Benzimidazolna jezgra predstavlja važan heterociklički sustav te strukturnu jedinicu mnogih spojeva koji djeluju na različite biološke mete pokazujući raznolike farmakološke karakteristike. Derivati benzimidazola su strukturni izosteri prirodnih nukleotida kao što su purini i imaju sposobnost interakcije s biomolekulama. Spojevi koji se mogu vezati na DNK molekulu interkalativnim ili neinterkalativnim mehanizmom imaju važnu ulogu u biološkim procesima kao što je transkripcija gena ili DNK replikacija.⁸

Tijekom godina istraživanja postali su prisutni u strukturama mnogih bioaktivnih spojeva kao što su antiparazitici, antikonvulzivi, analgetici, antihistaminici, antihipertenzivi, antivirotici, antifungicidi, protuupalni lijekovi, inhibitori protonske antineoplastici, pumpe i antikoagulansi. Iako svih sedam položaja na benzimidazolnoj jezgri može biti supstituirano različitim funkcionalnim skupinama, većina biološki aktivnih derivata benzimidazola sadrži funkcionalne skupine na položaju 1,2 i/ili 5 (ili 6). Optimizacija supstituenata na benzimidazolu rezultirala je mnogim lijekovima poput albendazola, mebendazola, tiabendazola (antihelmintici), omeprazola, lanzoprazola (inhibitori protonske pumpe), astemizola (antihelmintik) te mnogih drugih u širokom rasponu drugih terapeutskih područja. Gotovo svi derivati benzimidazola u svojoj bicikličkoj strukturi sadrže različite funkcionalne skupine što rezultira promjenama u fizikalno-kemijskim, metaboličkim i farmakokinetičkim svojstvima ovih lijekova.⁹

2.2. Biološka aktivnost i sinteza heteroarilnih supstituiranih akrilonitrila

1999. godine P. Sanna i suradnici¹⁰ objavili su sintezu serije od 22 3-aril-2-[1*H*(2*H*)benzotriazol-1(2)-il]akrilonitrila **14a**–**h** i **15a**–**h** na kojima su provedena preliminarna *in vitro* ispitivanja antituberkulozne aktivnosti protiv *M. tuberculosis*. Željeni spojevi **14a**–**h** i **15a**–**h** pripremljeni su Knoevenagelovom kondenzacijom prikladnih 2-(1*H*-benzotriazol-1-il) **10** i 2-(2*H*-benzotriazol-2-il)acetonitrila **11** sa odgovarajućim *para*-supstituiranim benzaldehidima **12a**–**h** refluksiranjem u toluenu uz bazični katalizator trietilamin. prema Shemi 2. Sinteza spojeva **14a** i **15a** provedena je pri različitim reakcijskim uvjetima. Utvrđeno je da je reakcijom prekursora **10** sa spojem **12a**, uz Na i etanol kao katalizator, izolirana 2-(1*H*benzotriazol-1-il)octena kiselina **16** dok su istom reakcijom kondenzacije uz toluen i piperidin dobiveni spojevi **14a** i **15a**, ali u puno manjem iskorištenju.

(i) TEA/toluen/refluks, (ii) Na/etanol/refluks, (iii) piperidin/toluen/refluks, (iv) Fe/H⁺

Shema 2. Sinteza 3-aril-2-[1H(2H)-benzotriazol-1(2)-il]akrilonitrila 14a-h i 15a-h

Na položaj 4 fenilnog prstena uvedeni su elektronegativni supstituenti F, Cl I Br, elektrondonorski supstituenti CH₃ i NH₂ te elektron-odvlačeći supstituenti NO₂ i CF₃ S odgovarajućom ravnotežom lipofilnih i hidrofilnih svojstava u molekuli. Također je uvedena i COOH skupina koja posjeduje elektron-odvlačeća i hidrofilna svojstva. U konačnici, strukturne značajke ovih spojeva omogućile su procjenu korelacije strukture i biološke aktivnosti (SAR) spojeva. Spojevi E-14a, E-14b, E-14d, E-14e, E-14f, E-14h, Z-14h, E-15a i E-15h pokazali su umjerenu do dobru inhibiciju rasta protiv M. tuberculosis u vrijednostima od 40-99% pri koncentraciji od 12.5 µg/mL. 1-supstituirani derivati benzotriazola 14a-h pokazali su veću aktivnost od 2-supstituiranih derivata 15a-h. Kao standard za usporedbu rezultata korišten je rifampicin koji je pokazao inhibiciju od 98% pri koncentraciji od 0.25 µg/mL. Spojevi *E*-14a i *E*-14e, koji su pokazali inhibiciju rasta veću od 90%, podvrgnuti su naprednim ispitivanjima kako bi se utvrdila njihova prava MIC (µg/mL) vrijednost i aktivnost protiv M. avium u usporedbi sa klaritromicinom kao standardnim lijekom. Najpotentnija aktivnost uočena je kod E-14e protiv M. tuberculosis i M. avium. Iz dobivenih rezultata zaključeno je da supstitucija fenilnog prstena hidrofilnom elektron-odvlačećom (COOH, NO₂) ili elektron-donorskom skupinom sa lipofilnim (CH₃) i hidrofilnim svojstvima (NH₂) smanjuje aktivnost u odnosu na nesupstituirane derivate E-14a i E-15a. Također je ustanovljeno da dobra aktivnost spojeva E-14d-f proizlazi iz dobre ravnoteže između lipofilnog i elektronegativnog učinka supstituenta na fenilnom prstenu.

Ista skupina autora¹¹ je 2001. godine objavila sintezu nove serije od 32 3-aril, 3-cikloheksil i 3-heteroaril-2-(1*H*(2*H*)-benzotriazol-1(2)-il)-prop-2-ennitrila, prop-2-enamida i propenske kiseline. Željeni benzotriazolil-prop-2-ennitrili **20**, **21**, **23** i **24** pripravljeni su Knoevenagelovom kondenzacijom iz benzotriazol-1(2)-acetonitrila i aldehida prema Shemi 3. U istim uvjetima provedena je i sinteza spojeva *E*-26, *E*-28, *E*-31 i *E*-32 prema Shemi 4. Pretvorba odabranih nitrila *E*-33a–e i *E*-34a–c u odgovarajuće karboksamide 35a–e i 36a–c postignuta je hidrolizom sa konc. H₂SO₄, a ista reakcija između *E*-33a,c–e i konc. HCl dala je kiseline *E*-37a,c–e kao što je prikazano na Shemi 5.

Shema 3. Sinteza 1*H*(2*H*)-benzotriazol-1(2)-il)-prop-2-ennitrila 20, 21, 23 i 24

Shema 4. Sinteza spojeva *E-26*, *E-28*, *E-31* i *E-32*

Shema 5. Sinteza karboksamida 35a-e i 36a-c i kiseline E-37a,c-e

U svrhu povećanja lipofilnosti molekula, s obizrom na visok lipofilni karakter staničnog zida bakterije, elektron-odvlačeći supstituenti na fenilnom prstenu zamijenjeni su elektrondonorskim supstituentima dok je fenilni bočni lanac zamijenjen cikloheksilnim prstenom, većim aromatskim sustavom (bifenil, naftalen) ili manjim heterocikličkim prstenom (pirol, furan i tiofen). Cijano skupina prevedena je u karboksamidnu ili karboksilnu skupinu. Navedeni derivati testirani su protiv *M*. tuberculosis H37Rv u svrhu ispitivanja antituberkulozne aktivnosti, a kao referentni lijek za usporedbu aktivnosti spojeva korišten je rifampicin. *In vitro* ispitivanja pokazala su vrijednosti inhibicije rasta manje od 90 % te manju biološku aktivnost od serije spojeva objavljene u prethodnom istraživanju. Unatoč povećanom lipofilnom karakteru, ova serija spojeva pokazala je smanjenu antimikrobnu aktivnost iz čega se može zaključiti da sterički efekti, kao i priroda supstituenta, imaju važnu ulogu u aktivnosti spojeva. 2002. godine ista grupa suradnika na čelu s A. Carta¹² objavili su sintezu, antimikrobnu i antitumorsku aktivnost nove serije od 30 3-aril-2-(1*H*-benzotriazol-1-il)akrilonitrila kao nastavak svog prethodnog istraživanja. Akrilonitrili **39–68** su priređeni kondenzacijom ključnog prekursora 2-(benzotriazol-1-il)acetonitrila s odgovarajućim aldehidima kao što je prikazano na Shemi 6.

Shema 6. Sinteza 3-aril-2-(1H-benzotriazol-1-il)akrilonitrila 39-68

In vitro ispitivanja antimikrobnog djelovanja sintetiziranih spojeva provedena su na Grampozitivnim i Gram-negativnim bakterijama (*S.aureus*, *Salmonella spp*), mikobakterijama (*M. fortuitum*, *M. smegmatis* ATCC 19420 i *M. tuberculosis* ATCC 27294) te na gljivicama (*C. albicans* ATCC 10231 i *A. fumigatus*).

Za usporedbu rezultata antimikrobne aktivnosti korišteni su standardni lijekovi streptomicin, ciprofloksacin, ofloksacin, izoniazid, rifampicin i mikonazol.

Ispitivanja anti-HIV-1 i citotoksične aktivnosti provedena su na MT-4 stanicama uz 6merkaptopurin (6-MP) i etopozid kao standardne lijekove. Antimikobakterijskim ispitivanjem većina spojeva pokazala se neaktivnim, osim spojeva **67** i **68** kod kojih je uočena blaga aktivnost protiv *M. smegmatis* (MIC₅₀ = 86.3-93.6 μ M). Iako je nekoliko derivata pokazalo značajnu aktivnost protiv *M. tuberculosis* (MIC₅₀ = 6.0-70 μ M), ne mogu se smatrati selektivnim inhibitorima jer su također pokazali citotoksičnu aktivnost na MT-4 stanicama u koncentracijama sličnim onima koji djeluju protiv mikobakterija. Iz tog razloga, spojevima s najizraženijom citotoksičnom aktivnošću ispitan je i antiproliferativni učinak na nekoliko staničnih linija hematoloških i "solid" tumora. Najpotentnija aktivnost uočena je kod spoja **52**, koji ima metoksi grupu na položaju 4 na fenilnom prstenu. Spoj **52** je pokazao inhibiciju proliferacije tumorskih stanica kao i veću učinkovitost od 6-merkaptopurina i etopozida koji su u ispitivanju korišteni kao standardni lijekovi.

Dvije godine kasnije ista skupina¹³ suradnika objavila je sintezu, antituberkulostatsku i antiproliferativnu aktivnost nove serije benzotriazol supstituiranih akrilonitrila [3-aril-2-(5i/ili 6-1*H*-benzotriazol-1-il]akrilonitrila 72a-m i [3-aril-2-(5- i/ili 6-2*H*-benzotriazol-2il]akrilonitrila 74a-f. Spojevi 72a-m i 74a-f priređeni su Knoevenagelovom kondenzacijom acetonitrila 69a-d i 70a-c s odgovarajućim aldehidima 71a-h,l i 73a-c miješanjem u toluenu na temperaturi refluksa i korištenje trietilamina prema Shemi 7. Navedenim spojevima ispitana je citotoksična aktivnost na MT-4 stanicama i antituberkulostatska aktivnost protiv sojeva *M. tuberculosis*. Spojevima **72a,g,i,j,l** i **74b**, koji su pokazali najveću aktivnost prema MT-4 stanicama ($CC_{50} < 3.0 \mu M$), ispitan je antiproliferativni učinak prema staničnim linijama hematoloških (CCRF-CEM, WIL-2NS i CCRF-SB) i "solid" (SKMEL28, MCF7, SKMES-1, HepG2 i DU145) tumora. Spoj 72g pokazao je bolju aktivnost od 6merkaptopurina prema svim staničnim linijama, ali 2-14 puta slabiju aktivnost od etopozida. Rezultati ispitivanja citotoksične aktivnosti ukazuju na to da metilna grupa na položaju 5 i 6 benzotriazolnog prstena te nitro grupa na 3' položaju fenilnog prstena poboljšavaju antiproliferativnu aktivnost. Rezultati ispitivanja antimikrobnog djelovanjapokazali su da je samo spoj 74e aktivan protiv mikobakterija, ali u koncentracijama usporedivima sa spojevima koji pokazuju dobru citotoksičnu aktivnost. Rezultati potvrđuju hipotezu o boljoj selektivnosti 3-aril-2-(2H-benzotriazol-2-il)akrilonitrila u usporedbi s 3-aril-2-(lH-benzotriazol-l-il) akrilonitrilima.

Shema 7. Sinteza spojeva 72a-m I 74af

1999. godine V. S. Parmar i suradnici¹⁴ objavili su sintezu Z- i E-2-(5-arilpirazol-3-il)-3-(pirol-2-il)akrilonitrila i Z-2-(1,3-diarilpirazol-5-il)-3-(pirol-2-il)akrilonitrila. Priređenim spojevima ispitan je antioksidativni učinak na proces NADPH-ovisne lipidne peroksidacije mikrosoma u jetri štakora. Z-2-(5-arilpirazol-3-il)-3-(pirol-2-il)akrilonitrili **78a–h** sintetizirani su reakcijom pirol-2-karboksaldehida s odgovarajućim 5-aril-3-cijanometilpirazolima **77a–h** prema Shemi 8. Arilpirazoli **77a–h** su pak pripremljeni u četiri sintetska koraka, najprije kondenzacijom etilcijanoacetata i ugljikovog disulfida uz natrijev etoksid, zatim metilacijom dinatrijeve soli te kondenzacijom nastalog etil 2-cijano-3,3-dimetiltioakrilata **75** s acetofenonima dajući piranone **76a–h** uz hidrazin i metanol (Shema 8).

(i) EtOH, Na, 0°C, miješanje 5-6 h; (ii) CH₃I, MeOH, 0°C, miješanje 2-3 h; (iii) DMF, acetofenon, KOH, 30°C, 6 h;
(iv) MeOH, NH₂NH₂, refluks 5-6 h; (v) EtOH, NaOBut, pirol-2-karboksaldehid, miješanje 4-5 h;
(vi) EtOH, NaOBut, pirol-2-karboksaldehid, refluks 20-25 h

Shema 8. Sinteza Z-2-(5-arilpirazol-3-il)-3-(pirol-2-il)akrilonitrila 78a-h

Reakcija nastajanja akrilonitrila **78a–h** pri sobnoj temperaturi i kinetički kontroliranim uvjetima dala je Z-izomere u iskorištenju od 88-95 %. Izomerizacija Z-pirazolilakrilonitrila **78a–h** u odgovarajuće *E*-izomere provedena je miješanjem na temperaturi refluksa spojeva **78a–h** uz natrijev *tert*-butoksid u etanolu. *Z*-2-(1,3-diarilpirazol-5-il)-3-(pirol-2-il)akrilonitrili **81a–d** priređeni su reakcijom pirol-2-karboksaldehida i 5-cijano-metil-1,3-diarilpirazola **80a–** d prema Shemi 9. Spojevi **80a–d** pripremljeni su kondenzacijom arilhidrazina s odgovarajućim piranonima **76a**, **76b**, **76e** i **76f** (Shema 9).

i) PhNHNH₂ HCl/p-FC₆H₄NHNH2HCl, MeOH/ piridin, refluks 5-6 h; ii) EtOH, NaOBut, pirol-2-karboksaldehid, refluks 4-5 h

Shema 9. Sinteza Z-2-(1,3-diarilpirazol-5-il)-3-(pirol-2-il)akrilonitrila 81a-d

Općenito, antioksidativna svojstva nekog spoja utvrđuju se prema njegovoj sposobnosti uklanjanja kisikovih radikala, inhibicije mikrosomalnih oksidacija mješovitih funkcija (MFO), koje su vezane uz katalitičko djelovanje enzima citokrom P450, te sprječavanju formiranja reaktivnih kisikovih čestica (ROS). Piranonima **76a**, **76b**, **76d**, **76g** i **76h**, **5**-arilpirazolima **77a–f** i **77h**, 1,3-diarilpirazolima **80a–c** te akrilonitrilima **78a–h**, **79a–h** i **81a–** d ispitana su antioksidativna svojstva odnosno njihov utjecaj na mikrosomalnu lipidnu peroksidaciju u jetri štakora. Testovi su provedeni pri koncentraciji od 100 μ M. Piranoni **76a**, **76b**, **76d**, **76g** i **76h** nisu pokazali značajan inhibicijski učinak u fazi inicijacije mikrosomalne lipidne peroksidacije. Značajnu antioksidativnu aktivnost pokazali su *Z*- and *E*-pirazolilakrilonitrili **78a–h** i **79a–h** te diarilpirazolilakrilonitrili **81c** u odnosu na njihove prekursore. Od svih derivata laktona i pirazola, spojevi **79b** i **79g** pokazali su vrlo značajnu inhibiciju od 90 i 95 % u fazi inicijacije. Također su se pokazali kao bolji antioksidansi od nesupstituiranih, fluoro- ili kloro-supsituiranih fenilpirazolilakrilonitrila. Utvrđeno je da su *E*-akrilonitrili pokazali puno bolju antioksidativnu aktivnost zbog toga što stvaraju puno stabilniji kompleks s molekulom ADP-a i Fe²⁺ u odnosu na *Z*-akrilonitrile. F. Saczewski i suradnici¹⁵ sintetizirali su dvije serije derivata akrilonitrila **82a–i 83a–r**, seriju A (spojevi 82a-i, Tablica 1.) koja sadrži 1,2,4-triazol kao prsten A te arilne/heteroarilne supstituente kao prsten B, te seriju B (spojevi 83a-r, Tablica 1.) koja sadrži benzimidazol kao prsten A te aromatske ili heteroaromatske prstenove kao prsten B. Svim priređenim derivatima akrilonitrila ispitana je in vitro citotoksična aktivnost na 11 staničnih linija humanih karcinoma. Mehanizam programirane stanične smrti također je proučavan praćenjem aktivnosti apoptotičkih enzima kaspaza 3 i 9. Akrilonitrili 82a-i pripremljeni su Knoevenagelovom kondenzacijom odgovarajućih (1,2,4-triazol-3-il)acetonitrila s aldehidima u etanolu i korištenjem piperidina na temperaturi refluksa. Spojevi 83a-n priređeni su kondenzacijom 2-cijanometilbenzimidazola s aromatskim aldehidima uz prisustvo KOH na sobnoj temperaturi. Spojevi bez cijano grupe, 83p i r, priređeni su kondenzacijom 2-metil i 2etil-benzimidazola s 5-nitrotiofen-2-karboksaldehidom u acetanhidridu. U slučaju 2metilbenzimidazola, ova reakcija vodila je nastanku N-acetilnog derivata 830 koji je nestabilan u vodenom mediju i djelomično hidrolizira u spoj 83p, te je stoga neprikladan za biološka ispitivanja. Studija korelacije strukture i biološke aktivnosti (SAR) pokazala je da je položaj 2 pogodan za supstituciju s dušikovim heterociklima, dok je položaj 3 osjetljiv na promjene. Najaktivniji spojevi sadrže 5-nitrotiofenski prsten na položaju 3 ili benzimidazol te 5-benzil-1H-[1,2,4]-triazol na položaju 2. Zamjena 5-nitro grupe vodikom, klorom ili metilnom grupom kao i zamjena tiofenskog prstena s furanom pokazala je smanjenje aktivnosti. Zamjenom akrilonitrilne grupe vodikom ili metilnom grupom dala je također aktivne spojeve, stoga akrilonitrilna grupa nije neophodna za citotksičnu aktivnost. Spoj 83b pokazao je povećanje aktivnosti kaspaza 3 i 9 u HL-60 staničnim linijama te 10 puta veću učinkovitost od cisplatina i 3 puta veću učinkovitost od etopozida. Selektivnost spojeva prema tumorskim stanicama procijenjena je uspoređujući IC₅₀ vrijednosti zdrave epitelne stanične linije h-TERT-RPE1 sa IC₅₀ vrijednostima stanica tumora. Spoj **83b** pokazao je prosječno 1,7 puta veću selektivnost prema stanicama tumora.

HN R		CN B 2a-i		$ \begin{array}{c} $	
Spoj	Ser R	ija A Prsten B Metoda	Spoj	$\mathbf{R}^1 = \mathbf{R}^2$	e rija B Prsten B Metoda
а	CH ₃	NO ₂ A	a	CN H	NO ₂ B
b	СН3	SNO ₂ A	b	CN H	S ^{NO₂} B
c	CH ₃	NO ₂ A	c	CN H	SNO2 B
d	C_6H_5	NO ₂ A	d	CN H	∠_S L _{Cl} B
e	C_6H_5	SNO2 A	e	CN H	∠ _S _{CH3} B
f	C_6H_5	NO ₂ A	f	CN H	В
g	C ₆ H ₅ CH ₂	M_{S} NO ₂ A	g	CN H	B B
h	C ₆ H ₅ CH ₂	NO ₂ A	h	CN H	— Корана Карана Кар
i	$C_6H_5CH_2$	- N(CH ₃) ₂ A	i	CN H	−√¬NO ₂ B
			j	CN H	-N(CH ₃) ₂ B
			k	CN H	-CN B
			1	CN H	
			m	CN H	
			n	CN H	-CF ₃ B
			0	н сосн ₃	SNO ₂ B
			р	Н Н	SNO2 B
			r	СН3 Н	SNO ₂ B

2004. godine su P. Damin i suradnici¹⁶ su objavili sintezu hidroksistirilnih derivata akrilonitrila kao potencijalnih antiproliferativnih agensa, tzv. tirena, koji posjeduju dvije glavne strukturne značajke: fenolne hidroksilne skupine kombinirane s produljenom konjugacijom koja može poslužiti kao efektivni akceptor elektrona u Michaelovoj adiciji. Prethodna istraživanja ove skupine spojeva pokazala su da hidroksistirilni derivati djeluju kao mimetici tirozina u procesu fosforilacije katalizirane protein tirozin kinazom (PTK). Fosorilacija proteina ključan je proces u nereguliranom rastu stanica. Povećana kiselost fenolne i kateholne skupine uzrokovana prisutnošću elektrofilnog akrilonitrila odgovorna je za vezanje takvih molekula na mjesto vezanja supstrata protein tirozin kinaze što ih čini Željeni učinkovitim antiproliferativnim agensima. hidroksistiril-akrilonitrili 86a–n pripremljeni su Knoevenagelovom kondenzacijom aril-supstituiranih cimetnih aldehida 84 i N-benzil-2-cijanoacetamida 85 prema Shemi 10.

A) piperidin, EtOH, 0.5 h, 20 °C (R = OH); B) β-alanin, EtOH, 80 °C, 1–4 h (R = OH)

Shema 10. Sinteza spojeva 86a-n

86j, monozasićeni analog **86c**, dobiven je reduciranjem α,β -dvostruke veze uz korištenje natrijevog borhidrida u metanolu prema Shemi 11.

a) NaBH₄, MeOH, 1 h, 20 °C; b) HPLC, Nova-Pak C18 19.0 x 300 mm

Shema 11. Sinteza spoja **86j** 17 Sintetiziranim spojevima ispitana je antitumorska aktivnost *in vitro* prema staničnim linijama akutne limfocitne leukemije (ALL) te njihov toksični učinak na normalne stanice koštane srži (NBM). Spojevi s nesupstituiranom fenilnom i kateholnom skupinom pokazali su dobru aktivnost prema tretiranim stanicama leukemije. Najbolju aktivnost pokazao je 3,4-dihidroksi derivat **86c**, izazivajući inhibiciju stanica s inhibitornom koncentracijom IC₅₀ od 0.12 μ M, za razliku od svog zasićenog analoga **86j** koji je pokazao puno slabiju aktivnost. *O*-metilni derivati pokazali su slabu aktivnost prema ALL stanicama (IC₅₀ = 0.5-1.0 μ M), međutim pokazali su puno manju toksičnost prema normalnim stanicama koštane srži (IC₅₀ > 10-15 μ M) kao i poticanje rasta stanica. Prema dobivenim rezultatima istraživanja može se utvrditi da je produljena konjugacija u susjedstvu elektron-odvlačećeg supstituenta odgovorna za inhibitornu aktivnost spojeva.

R. Guillot i suradnici¹⁷ proveli su "solvent free" kondenzaciju acetonitrila s odgovarajućim aldehidima u svrhu dobivanja raznih derivata akrilonitrila kao strukturnih jedinica korisnih prilikom sinteze mnogih biološki aktivnih molekula. Također su ispitani različiti reakcijski uvjeti koji uključuju alifatske i aromatske aldehide, supstituirane fenilne acetonitrile, mikrovalnu sintezu te međufaznu katalizu. Najprije su provedene reakcije ekvimolarnih količina fenilacetonitrila 88a i aldehida 87a-f uz KOH pri sobnoj temperaturi kao što je prikazano na Shemi 12. Kao većinski produkti nastali su α,β -nezasićeni nitrili **89** (*E*+*Z*), a kao manjinski produkti nastali su spoj 90 kao produkt Michaelove adicije između 88a i 89 te spoj 91 kao produkt Cannizzarove reakcije. Vrijeme reakcije bilo je od 3-60 minuta ovisno o učinku steričkih smetnji u strukturi aldehida. Iste reakcije provedene su pri višim temperaturama (≥ 110°C) mikrovalnim i konvencionalnim zagrijavanjem pri čemu su dobivena visoka iskorištenja ($\geq 80\%$) uz niže reakcijsko vrijeme (1-2 min) i manje sporednih produkata. Zatim je provedena kondenzacija između ekvimolarnih količina arilacetonitrila 88a-c s 4-metoksibenzaldehidom 87b uz KOH na sobnoj temperaturi prema Shemi 13. Time su priređeni α,β -nezasićeni nitrili 92 uz sporedni produkt 93a-c. Ostvarena su zadovoljavajuća iskorištenja (≥ 74%) uz kratko reakcijsko vrijeme (≤ 10 min), dok je upotrebom MW zagrijavanja došlo do ubrzanja reakcija i povećanja iskorištenja (≥ 89%) osim kod spoja 92d zbog steričkih smetnji u strukturi aldehida. Također, nije uočena razlika u iskorištenjima prilikom MW i konvencionalog zagrijavanja.

Kondenzacija pentametilfenilacetonitrila **88d** s **87b** korištenjem krutina-tekućina međufazne katalize uz upotrebu Aliquat 336 kao međufaznog katalizatora provedena je u kombinaciji s MW zračenjem prema Shemi 14. Korištenjem ovakve sintetske metode, produkti su dobiveni u višim iskorištenjima (56 %) u odnosu na reakciju provedenu bez katalizatora (33%).

Shema 12. Sinteza spojeva 89(E+Z)

Shema 13. Sinteza spojeva **92**(*E*+*Z*) 19

Shema 14. Sinteza spoja 92d (E+Z)

2007. godine J. Quiroga i suradnici¹⁸ objavili su sintezu nove serije 3-aril-2-(2tienil)akrilonitrila **97a–k** i 3-aril-2-(3-tienil)akrilonitrila **98a–e**, a navedenim spojevima ispitana je antifungalna i antitumorska aktivnost. Sinteza akrilonitrila **97a–k** i **98a–e** provedena je Knoevenagelovom kondenzacijom 2- i 3-tienilacetonitrila s aldehidima, miješanjem na sobnoj temperaturi uz kalijev *tert*-butoksid u apsolutnom etanolu (Shema 15).

Shema 15. Sinteza spojeva 97a-k i 98a-e

Antitumorska aktivnost spojeva ispitana je *in vitro* na staničnim linijama karcinoma dojke (MCF-7), pluća (H-460) i središnjeg živčanog sustava (SF-268). Kao referentni lijek za usporedbu antitumorske aktivnosti sintetiziranih spojeva korišten je adriamicin. Najizraženiju aktivnost prema svim staničnim linijama pokazao je spoj **97f** koji sadrži 2-tienilnu skupinu na položaju 2. Rezultati također pokazuju da biološka aktivnost 2-tienilnih derivata ovisi o elektron-donorskim svojstvima supstituenata na aromatskom prstenu. S druge strane, kod 3-trienilnih derivata elektronska svojstva supstituenta na aromatskom prstenu ne utječu na biološku aktivnost spoja. Rezultati ispitivanja anfifungalne aktivnosti pokazali su da spojevi nisu aktivni protiv sojeva gljivica *Candida, Cryptococcus, Saccharomyces* i *Aspergillus* spp (MIC = 250 µg/mL). Međutim, spoj **98d** pokazao je aktivnost prema nekim sojevima dermatofita (*M. gypseum, T. mentagrophytes, T.rubrum*) s MIC vrijednošću od 31.2 µg/mL što je 10 do 40 puta veće od koncentracije pri kojima su spojevi pokazali citotoksičnu aktivnost. Usporedbom antitumorske i antifungalne aktivnosti gore navedenih spojeva može se zaključiti kako 2-tienil i 3-tienilakrilonitrili pokazuju bolju antitumorsku aktivnost i selektivnost prema staničnim linijama karcinoma.

M. Hranjec i suradnici¹⁹ objavili su sintezu i sprektroskopsku karakterizaciju novih cijano supstituiranih derivata benzimidazola prema Shemi 16, te odredili njihovu kristalnu strukturu i interakciju s ct-DNK. Akrilonitrili **101** i **102** su dobiveni kondenzacijom 4-*N*,*N*-amino-dimetilbenzaldehida i 2-cijanometilbenzimidazola u apsolutnom etanolu uz piperidin kao bazu. Spoj **102** priređen je u obliku hidrokloridne soli u apsolutnom etanolu uvođenjem plinovitog HCl. Interakcija spoja **102** s ct-DNK određena je fluorescencijskom sprektroskopijom i određivanjem temperature taljenja. Emisijski spektri snimljeni su u odsutnosti i prisutnosti ct-DNK u otopini pufera pri različitim vrijednostima *r* [spoj]/[polinukleotid]. Spoj **102** pokazao je pad intenziteta fluorescencije te snažan hipokromni efekt kao što je prikazano na slici 3. Eksperimentom određivanja temperature taljenja DNK utvrđeno je da spoj **102** uzrokuje slabu stabilizaciju dvostruke uzvojnice DNK te se veže na DNK neinterkalativnim načinom vezanja.

Shema 16. Sinteza akrilonitrila 101 i 102

Slika 3. Emisijski spektar spoja **102** u prisutnosti ct-DNK pri raznim molarnim omjerima *r* [spoj]/[polinukleotid], pH=7 (pufer NaCaCo)

F. Sączewski i suradnici²⁰ sintetizirali su 18 novih 2,6-disupstituiranih akrilonitrila i 2 nova derivata (benzimiazol-1-il)-acetamida, i ispitali njihovu antibakterijsku i citotoksičnu aktivnost na 12 staničnih linija humanih karcinoma (Slika 3 i Slika 4). U svom radu također su opisali i detaljno studirali odnos strukture i biološke aktivnosti (SAR) priređenih spojeva.

Х Y R R' spoj X Y R R' spoj 83b NH CH H \swarrow_{S} NO₂ 104i O CH H \swarrow_{S} NO₂ 104a NH CH $CH_3 \swarrow_{S} NO_2$ 104j S CH H $\swarrow_{S} NO_2$ 104b NH CH H \swarrow OMe 104k NH N H \swarrow NO₂ 104c NH CH H S 104l O CH H O CH H 104d NH CH H \swarrow S CH H \checkmark NO₂ NO₂ 104e NH CH H \longrightarrow N= 104n NH N H \longrightarrow 104f NH CH H \longrightarrow^{N} 104o O CH H \longrightarrow^{N} 104g NH CH H _____N 104р S CH H — 104h NH N H \swarrow_{c} NO₂

Slika 4. Struktura 2-azolil-3-heteroaril-akrilonitrila 104a-p

2-azolil-3-heteroaril-akrilonitrili **104a–p** dobiveni su Knoevenagelovom kondenzacijom (azol-2-il)acetonitrila **103a–e** s odgovarajućim heteroaromatskim aldehidima, prema Shemi 17. 2-(benzimidazol-2-il)akrilonitrili **104a–h** priređeni su iz (benzimidazol-2-il)acetonitrila **103a–b** i aldehida na sobnoj temperaturi uz KOH u etanolu.

S obzirom da Knoevenagelova kondenzacija ovisi o izboru otapala, za dobivanje akrilonitrila 104i, 104l i 104o korišteno je jako dipolarno, aprotično otapalo DMF i piperidin kao katalizator. 104i, 104l i 104o su dobiveni pri sobnoj temperaturi s iskorištenjima od 15–28 %. Spojevi 104j–k, 104m–n i 104p–r dobiveni su u dobrim iskorištenjima reakcijom acetonitrila 103d–e s odgovarajućim aldehidima u etanolu uz prisutnost trietilamina.

Shema 17. Sinteza 2-azolil-3-heteroaril-akrilonitrila 104a-p

Slika 5. Struktura spojeva 106a-d

Kao što je prikazano na Shemi 18, reakcijom (benzimidazol-1-il)acetonitrila **103f** s aromatskim aldehidima kao što su 4-nitro- i 3-nitrobenzaldehid u toluenu na temperaturi refluksa i uz prisustvo trietilamina dobiveni su produkti **106a** i **106b** u 17 i 23%-tnom iskorištenju.

Shema 18. Sinteza spojeva 106a-d

Studijom korelacije strukture i citotoksične aktivnosti utvrđeno je da na temeljnoj strukturi 2-(benzimidazol-2-il)-3-(5-nitrotiofen-2-il)akrilonitrila, metilne skupine na petom i šestom položaju benzimidazolnog prostena uzrokuju trostruko povećanje citotoksične aktivnosti. S druge strane, slabija aktivnost primijećena je prilikom zamjene benzimidazolskog prstena s imidazo[4,5-*b*]piridinskim ili benztiazoloskim, zamjene nitrotiofenskog prstena s piridinskim te zamjene nitro skupine s metoksi skupinom ili atomom broma. Na citotoksičnu aktivnost može utjecati 1,4-nukleofilna adicija tiola na dvostruku vezu akrilonitrila, redoks aktivnost aromatske nitro grupe ili specifične interakcije sa staničnim receptorima i enzimima. Spojevima **83b**, **104f**, **104i**, **104j**, **104k**, **104m** i **104n** ispitana je antibakterijska aktivnost protiv *Enterococcus hirae*, *Staphylococcus aureus* i *Staphylococcus epidermidis*. Ovi rezultati odgovaraju rezultatima ispitivanja antibakterijske aktivnosti. Zbog slabe topljivosti u vodi ovih spojeva, nije bilo moguće provesti djelotvorna ispitivanja antitumorske aktivnosti *in vivo*.

N. Perin i suradnici²¹ proveli su sintezu i biološka ispitivanja novih acikličkih nitro supstituiranih *E*-2-(2-benzimidazolil)-3-fenilakrilonitrila **114–117** te cikličkih nitro i amino supstituiranih benzimidazo[1,2-a]kinolina **118–129** prikazanih na Slici 5.

Slika 6. Pripravljeni *E*-2-(2-benzimidazolil)-3-fenilakrilonitrili **114–117** i benzimidazo[1,2-*a*]kinolini **118–129**

Svi spojevi priređeni su korištenjem uobičajenih metoda organske sinteze za pripravu sličnih heterocikličkih spojeva polazeći od odgovarajućih *o*-fenilendiamina prema Shemi 19. Reakcijom *o*-fenilendiamina **107** i **108** s 2-cijanoacetamidom priređeni su odgovarajući supstituirani 2-cijanometilbenzimidazoli **109–111** koji u reakciji aldolne kondenzacije s aromatskim aldehidima **112** i **113** daju *E*-2-(2-benzimidazolil)-3-fenilakrilonitrile **114–117**. Ciklički nitro supstituirani derivati benzimidazo[1,2-*a*]kinolina **118–121** priređeni su termičkom ciklizacijom akrilonitrila **114–117** u sulfolanu. Amino supstituirani ciklički derivati **122–125** dobiveni su redukcijom nitro supstituiranih derivata s SnCl₂ × 2H₂O u smjesi MeOH i HCl-a.

Shema 19. Sinteza spojeva 114-129

Priređenim spojevima ispitana je antiproliferativna aktivnost in vitro na niz staničnih linija humanog karcinoma, pri čemu su spojevi 120 i 121 pokazali umjerenu, a spojevi 117, 125, 126, 127 i 129 izrazitu antiproliferativnu aktivnost u mikromolarnom području koncentracija. Amino supstituiranim derivatima 122 i 126 ispitan je utjecaj na perturbaciju staničnog ciklusa protočnom citometrijom. Rezultati su pokazali da spojevi usporavaju progresiju G1 faze, akumulacijom stanica u G1 fazi te smanjenjem broja stanica u S fazi. Na spoju 126 provedena su ispitivanja fluorescencijskom mikroskopijom kako bi se utvrdila unutarstanična distribucija spoja u tumorskim stanicama. Prema rezultatima, spoj 126 je distribuiran kroz citoplazmu, lokaliziran u blizini jezgre, što upućuje na moguću kolokalizaciju s endoplazmatskim retikulumom. Spoju 126 ispitana je interakcija s ct-DNK korištenjem UV/Vis i fluorescencijske spektroskopije. Matična otopina spoja 126 priređena je u DMSO-u dok su ispitivanja s ct-DNK provedena u puferskom vodenom mediju. Iz UV/Vis titracijske krivulje spoja 126 vidljivo je da tijekom dodavanja puferske otopine ct-DNK u pufersku otopinu spoja 126 dolazi do hipokromnog i batokromnog pomaka. Fluorescencijske titracijske krivulje su pokazale da dodatkom ct-DNK dolazi do porasta intenziteta fluorescencije na 562 nm (Slika 7). Biološkim ispitivanjima je utvrđeno da DNK molekula nije primarna meta navedenih spojeva stoga je antiproliferativni učinak navedenih spojeva posljedica interakcija s drugim biološkim metama unutar stanica.

Slika 7. a) UV/Vis titracija spoja **126** (c = $1.9 \ge 10^{-5}$ M) s ct-DNK; b) fluorescencijska titracija spoja **126** (c = $1.12 \ge 10^{-6}$ M) s ct-DNK
2.3. Sinteza akrilonitrilnih derivata benzimidazola kao potencijalnih optičkih senzora

N. I. Ganushchak i suradnici²² sintetizirali su 2-[2-(5-aril-2-furil)etenil]-1,3-benzazole reakcijom 5-aril-2-furaldehida s 2-metilbenzoksazolom, 2-metilbenztiazolom, 2-metilbenzimidazolom i 2-cijanometilbenzimidazolom. 2-Ariletenil-supstituirani benzazoli se upotrebljavaju kao organski luminofori i kao optički agensi za izbjeljivanje. Uvođenjem arilfurilne skupine na položaj 2 benzazolskog prstena može se produljiti π -konjugirani sustav što molekuli, uz dva fluoroforna fragmenta, daje zanimljiva luminiscentna svojstva.

Aldehidi 130a-g reagiraju s 2-metilbenzoksazolom 131 i 2-metilbenzotiazolom 132 uz prisutnost cinkovog (II) klorida zagrijavanjem na 120–180 °C (ovisno o supstituentu R), bez otapala, dajući produkte prema Shemi 20. Reakcija je favorizirana uz prisustvo elektronakceptorskog supstituenta R na aromatskom prstenu aldehida. Reakcijom 2metilbenzoksazola 131 s 5-(4-metoksifenil)-2-furaldehidom, odgovarajući produkt kondenzacije nije uspješno izoliran, dok je benzoksazol 133a u reakciji s 5-fenil-2furaldehidom 130a dobiven u malom iskorištenju. Provedena je i sinteza 2-supstituiranih benzazola 133a-f, u blažim reakcijskim uvjetima (110-130 °C), iz Schiffovih baza 136a-f i 137a-f koje su prethodno dobivene reakcijom aldehida 130a-f s anilinom i pmetoksianilinom (Shema 20).

130,133,134,136,137, R = H (a), 4-Cl (b), 4-Br (c), 2,5-Cl₂ (d), 3-NO₂ (e), 4-NO₂ (f), 2-Cl (g); 136, R' = H; 137, R' = OMe

Shema 20. Sinteza benzazolnih **133a–g**, **134b–e** i benzoksazolnih derivata **133a–f** 2-benzimidazolil supstituirani derivati **139a–c** izolirani su ako se reakcija 2metilbenzimidazola **138** s aldehidima **130d–f** provodi u acetanhidridu ili piridinu (Shema 21). U reakciji s arilfuraldehidima s elektron-donorskim supstituentima na aromatskom prstenu, ne mogu se izolirati odgovarajući produkti **139a–c**.

Shema 21. Sinteza 2-benzimidazolil supstituiranih derivata 139a-c

S druge strane, 2-cijanometilbenzimidazol **140** u kojem je metilna skupina aktivirana cijano skupinom, lako reagira s aldehidima **130a–f** na sobnoj temperaturi dajući produkte kondenzacije **141a–f** u visokom iskorištenju prema Shemi 22. Spojevi **141a–f** također su priređeni iz *o*-fenilendiamina i kiselinskih klorida **142a–f**, koji su dobiveni iz estera 3-(5-aril-2-furil)-2-cijanopropenoinske kiseline, a koji su priređeni kondenzacijom 5-aril-2-furaldehida s etil-cijano acetatom (Shema 22).

Shema 22. Sinteza spojeva 141a-f

N. Perin i suradnici²³ su 2011. godine sintetizirali nove benzimidazo[1,2-*a*]kinoline supstituirane piperidinom, pirolidinom i piperazinom koristeći mikrovalovima potpomognutu nekatalitičku aminaciju uz dodatak suviška amina prema Shemi 23. 2-klorobenzimidazo[1,2-*a*]kinolin-6-karbonitril **146**, kao glavni prekursor u sintezi 2-amino supstituiranih benzimidazo[1,2-*a*]kinolin-6-karbonitrila **147–149**, priređen je fotokemijskim dehidrohalogeniranjem spoja **145**. Hidrokloridne soli amino supstituiranih benzimidazo[1,2-*a*]kinolina **150–152** pripravljene su uvođenjem plinovitog HCl-a da bi se omogućila bolja topljivost.

Shema 23. Sinteza amino supstituiranih benzimidazo[1,2-a]kinolina 147–152

Spektroskopska svojstva dobivenih amino supstituiranih benzimidazo[1,2-*a*]kinolina te njihovih hidrokloridnih soli proučavana su fluorescencijskom spektroskopijom u prisutnosti ct-DNK.

Spojevi **146–151** pokazali su karakterističnu emisiju fluorescencije s maksimumom na 470 nm i jednom emisijskom vrpcom dok je spoj **152** pokazao dvije emisijske vrpce a ispitani su pri istoj koncentraciji u etanolu. Spojevi **150–152** pokazali su hipsokromni pomak maksimuma emisije u odnosu na spojeve **147–149** te hipokromni pomak intenziteta fluorescencije. Priređeni spojevi pokazali su zanimljive spektroskopske karakteristike dobivene ispitivanjem interakcije s ct-DNK. Spojevi **150** i **151** pokazali su značajan rast intenziteta fluorescencije u prisutnosti DNK a time i mogućnost njihove primjene kao fluorescentnih proba za obilježavanje DNK. Spoj **152** je prilikom interakcije s DNK pokazao hipokromni pomak intenziteta emisije te blagi batokromni pomak od 5 nm (Slika 8). Pozitivno nabijeni benzimidazo[1,2-*a*]kinolini posjeduju planarni i visoko konjugirani kromofor što im omogućuje interkaliranje između parova baza dvostruke uzvojnice DNK, stoga se vezanjem cikličkih amina na tetraciklički kromofor stvara mogućnost za dodatne interakcije s DNK molekulom.

Slika 8. Emisijski spektri spojeva 150 (A), 151 (B) i 152 (C) u prisutnosti ct-DNK

E. Horak i skupina istraživača²⁴ istražili su fenomen emisije izazvane agregacijom (engl. *aggregation induced emission*, AIE) akrilonitrilnog bojila temeljenog na benzimidazolu. Benzimidazolna jedinica predstavlja multifunkcionalnu gradivnu jedinicu u sintezi novih heterocikla za razvoj lijekova te pronalazi primjenu u razvoju optoelektroničkih uređaja kao kemosenzora. Primjena klasičnih fluorofora je ograničena na razrijeđene otopine zbog pojave gašenja emisije pri većim koncentracijama. Prilikom razvoja i dizajna novih AIE senzorskih molekula temeljenih na principu intramolekularnog prijenosa naboja (engl. *intramolecular charge transfer*, ICT), stiril-cijaninska bojila pokazala su se kao dobri kandidati zbog svoje izražene sposobnosti samoorganizacije. U sklopu njihovog istraživanja i razvoja novih ICT kromofora za određivanje metalnih iona i pH, otkriveno je da *E*-2-(2-benzimidazolil)-3-(4-*N*, *N*-dimetilaminofenil)akrilonitril (BIA) pokazuje jedinstvena AIE svojstva.

Slika 9. Normalizirani A) apsorpcijski i B) emisijski spektar BIA u otapalima različite polarnosti te C) apsorpcijski i D) emisijski spektar BIA u otopini H₂O i EtOH

Benzimidazolna jezgra dio je donor- π -akceptor molekulskog sustava pri čemu djeluje kao elektron-akceptorska jedinica, povezana π -poveznicom s *N*,*N*-dimetilamino skupinom koja djeluje kao elektron-donorska jedinica. Na taj način naboj putuje duž molekule kroz π -konjugirani sustav promovirajući fluorescenciju. Fotofizikalna svojstva akrilonitrilne boje BIA ispitivana su u organskim otapalima različite polarnosti, binarnim smjesama otapala i neotapala te u čvrstom stanju. Zatim su snimljeni apsorpcijski i emisijski spektri. U svim organskim otapalima, BIA je pokazala maksimum apsorpcije u rasponu od 418 do 434 nm s općenito visokim vrijednostima molarnih apsorpcijskih koeficijenata. Emisijski spektri pokazali su fluorescenciju umjerenog do niskog intenziteta u plavom i zelenom spektralnom području, u rasponu od 471 nm u dietileteru do 506 nm u DMSO-u (Slika 9).

Ispitivanja u binarnim smjesama otapala i neotapala (etanol-H₂O, THF-H₂O, DMSO-H₂O) pokazala su hipsokromni pomak s maksimumom apsorbancije na 350 nm te intenzivnu fluorescenciju u crveno-narančastom spektralnom području pri 600 nm (Slika 9 i 10). U krutom stanju, BIA je pokazala snažnu fluorescenciju s maksimumom emisije na 595 nm.

Slika 10. A) apsorpcijski i C) emisijski spektar BIA u DMSO-u pri različitim vrijednostima volumena dodane vode

Tyndallovim fenomenom ispitano je stvaranje nanoagregata akrilonitrilne boje u vodenim otopinama. Mehanizam samoorganizacije molekula u nanoagregatne strukture ovisi o supramolekularnim interakcijama, osobito vodikovim vezama, te drugim dipol-dipol interakcijama kao i svojstvima otapala i neotapala. Stvaranjem nanoagregata ograničeno intramolekularno gibanje dovodi do čvršćeg rasporeda molekula s povećanom rigidnosti čime se smanjuje vjerojatnost prijelaza bez zračenja te povećava emisija izazvana agregacijom. BIA je pokazala batokromni pomak maksimuma apsorbancije te vrlo izraženu emisiju u agregiranom stanju. Utjecaj pH na mehanizam AIE ispitan je spektroskopskim pH titracijama u vodenim otopinama. Emisijski spektri protoniranog, deprotoniranog i neutralnog oblika BIA prikazani su na Slici 11.

Slika 11. Normalizirani emisijski spektri te prikaz vodenih otopina protoniranog, deprotoniranog i neutralnog oblika BIA pod UV lampom

Protonirani agregirani oblik BIA pokazao je emisiju u plavom spektralnom području pri 537 nm, a deprotonirani oblik u zelenom spektralnom području pri 500 nm. Neutralni oblik BIA pokazao je sposobnost samoorganizacije u vodenom mediju te snažnu emisiju izazvanu agregacijom u crveno-narančastom spektralnom području u fiziološki relevantnom području pH (pH=5–8). Promjenom pH vrijednosti otopine moguće je reverzibilno utjecati na proces stvaranja nanoagregata u otopini te na taj način uključivati i isključivati pojavu emisije.

3. REZULTATI I RASPRAVA

3.1. Cilj rada

Zadatak ovog rada bila je priprava novih *N*-supstituiranih derivata benzimidazola **12– 14** i **31–43** te piperidinil supstituiranog derivata akrilonitrila **49** kao potencijalnih biološki aktivnih spojeva, čije su strukture prikazane na Slici 12. Svi spojevi priređeni su korištenjem uobičajenih metoda organske sinteze za pripravu sličnih heterocikličkih spojeva. Akrilonitrilni derivati **12–14**, **31–43** i **49** priređeni su reakcijama kondenzacije glavnih prekursora *N*-supstituiranih derivata 5-cijano-2-cijanometilbenzimidazola, *N*-supstituiranih derivata 2-cijanometilbenzimidazola te 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazola s odgovarajućim aldehidima. Struktura svih novopriređenih spojeva potvrđena je ¹H i ¹³C NMR spektroskopijom te MS spektrometrijom.

Slika 12. Strukture ciljanih spojeva

37

3.2. Sinteza priređenih spojeva

Sinteza ciljanih derivata akrilonitrila **12–14** provedena je višestupnjevitom sintezom počevši od sinteze derivata 3,4-diaminobenzonitrila **5–7** koji su priređeni redukcijom nitro supstituiranih prekursora **2–4** s kositar-kloridom dihidratom u metanolu i kiselom mediju uz iskorištenja od 88%, 94% i 86%. Spojevi **2–4** prethodno su priređeni mikrovalovima potpomognutom nekataliziranom aminacijom početnog 4-klor-3-nitrobenzonitrila **1** u acetonitrilu i uz suvišak amina u iskorištenjima od 79%, 61% i 89 % (Shema 24).²⁵ Strukture priređenih spojeva **2–4** potvrđene su ¹H NMR i ¹³C NMR spektroskopijom.

Shema 24. Sinteza spojeva 2-4 i 5-7

Na Slici 13. prikazan je ¹H NMR spektar spoja **3**.

Slika 13. ¹H NMR spektar spoja **3**

U spektru se mogu uočiti signal koji odgovara NH protonu na 8,64 ppm, odgovarajući broj signala aromatskih protona u području 8,49 - 7,10 ppm te signal alifatskih protona CH₃ skupine na 3,00 ppm. Signali su u odnosu na spektar spoja **6** pomaknuti u niže magnetsko polje jer elektronegativniji kisikovi atomi nitro skupine u spoju **3** uzrokuju jače odsjenjenje protona.

Strukture priređenih spojeva **5–7** potvrđene su ¹H NMR i ¹³C NMR spektroskopijom. U ¹H NMR spektru spoja **6** (Slika 14.) može se uočiti odgovarajući broj signala aromatskih protona u području 6,95 - 6,41 ppm, signal koji odgovara NH protonu na 5,57 ppm, signali dušikovih protona amino skupine na 4,89 ppm te signal alifatskih protona CH₃ skupine na 2,77 ppm.

Slika 14. ¹H NMR spektar spoja **6**

N-supstituirani derivati 5-cijano-2-cijanometilbenzimidazola **8–10**, kao glavni prekursori za sintezu ciljanih spojeva, priređeni su zagrijavanjem derivata 3,4-diaminobenzonitrila **5–7** i 2-cijanoacetamida u 6%, 58% i 34%-tnim iskorištenjima. Sintetski put za pripravu derivata benzimidazola **8–10** prikazan je na Shemi 25.²⁶

Shema 25. Sinteza spojeva 8-10

Strukture svih priređenih benzimidazola **8–10** potvrđene su ¹H NMR i ¹³C NMR spektroskopijom. Na Slici 15. prikazan je ¹H NMR spektar spoja **9** u kojem možemo uočiti signale aromatskih protona (8,22 – 7,69 ppm) te u alifatskom dijelu spektra singlete CH₂ i CH₃ skupine vezanih na benzimidazolsku jezgru (4,61 – 3,81 ppm).

Slika 15. ¹H NMR spektar spoja **9**

Daljnjim kondenzacijama derivata benzimidazola **8–10** s 4-*N*,*N*-dimetilaminobenzaldehidom u apsolutnom etanolu i uz piperidin kao bazu priređeni su željeni benzimidazolil-supstituirani akrilonitrili **12–14** u malim iskorištenjima, 7 – 13% (Shema 26).²⁷

Spojevi 13 i 14 izolirani su kao *E*-izomeri dok je spoj 12 dobiven kao smjesa geometrijskih izomera u omjeru 1 (12b): 3 (12a) pri čemu je *E*-izomer većinski produkt. Strukture spojeva 12–14 potvrđene su ¹H NMR i ¹³C NMR spektroskopijom te MS spektrometrijom.

Na Slici 16.a–c prikazani su ¹H i ¹³C NMR spektri te kromatogram i MS spektar spoja **13**. Na

Na Slici 16.a–c prikazani su ¹H i ¹⁰C NMR spektri te kromatogram i MS spektri spoja **13**. Na Slici 16.a prikazan je ¹H NMR spektar spoja **13** u kojem možemo uočiti odgovarajući broj signala aromatskih protona (8,20 – 6,87 ppm), singlet protona CH₃ skupine vezane na benzimidazolni dušikov atom na 4,02 ppm te singlet 6 protona dviju metilnih skupina N,N-dimetilamino skupine na 3,09 ppm u alifatskom dijelu spektra.

Slika 16. a) ¹H NMR spektar; b) ¹³C NMR spektar; c) kromatogram i MS spektar spoja 13

U ¹³C NMR spektru spoja **13** na Slici 16.b može se uočiti 9 signala koji odgovaraju kvaternim C atomima te odgovarajući broj signala koji odgovaraju C atomima aromatskih CH skupina. U alifatskom dijelu spektra mogu se uočiti signali koji odgovaraju C atomima metilnih skupina. Na Slici 16.c prikazan je MS spektar i kromatogram spoja **13** u kojem se može uočiti odgovarajući molekulski pik koji odgovara masi spoja.

Sinteza ciljanih derivata akrilonitrila **31–43** provedena je višestupnjevitom sintezom počevši od sinteze *N*-izobutil-1,2-fenilendiamina **17** koji je priređen redukcijom nitro supstituiranog prekursora **16** s kositar-kloridom dihidratom u metanolu i kiselom mediju u iskorištenju od 81%. Spoj **16** prethodno je priređen mikrovalovima potpomognutom aminacijom početnog 1-klor-2-nitrobenzena **15** u acetonitrilu i uz suvišak izobutilamina u 86%-tnom iskorištenju (Shema 27). Strukture priređenih spojeva **16** i **17** potvrđene su ¹H NMR i ¹³C NMR spektroskopijom.

c)

Shema 27. Sinteza spojeva 16 i 17

U ¹H NMR spektru spoja **16** (Slika 17.) može se uočiti široki singlet koji odgovara dušikovom protonu amino skupine na 8,19 ppm te odgovarajući broj signala aromatskih protona u području 8,07 – 6,68 ppm. U alifatskom dijelu vidljivi su signali tripleta na 3,19 ppm koji odgovara CH₂ skupini, multiplet na 1,95 ppm koji odgovara protonu CH skupine te dublet na 0,96 ppm koji odgovara protonima dviju CH₃ skupina na izobutilnom supstituentu. Signali aromatskih protona su u odnosu na aromatske protone spoja **17** pomaknuti u niže magnetsko polje.

Slika 17. ¹H NMR spektar spoja **16**

U ¹H NMR spektru spoja **17** (Slika 18.) može se uočiti odgovarajući broj signala aromatskih protona u području 6,53 - 6,32 ppm, signali dušikovih protona dviju amino skupina na 4,48 ppm i 4,33 ppm te signali alifatskih protona izobutilne skupine u području 2,82 – 0,95 ppm.

Slika 18. ¹H NMR spektar spoja **17**

N-supstituirani derivati 2-cijanometilbenzimidazola **20–22**, kao glavni prekursori za sintezu ciljanih spojeva, priređeni su zagrijavanjem *N*-supstituiranih derivata 1,2-fenilendiamina **17–19** i 2-cijanoacetamida u 54%, 50% i 30%-tnim iskorištenjima. Sintetski put za pripravu derivata benzimidazola **20–22** prikazan je na Shemi 28.²⁸ Strukture svih priređenih benzimidazola **20–22** potvrđene su ¹H NMR i ¹³C NMR spektroskopijom.

Shema 28. Sinteza spojeva 20–22

Na Slici 19, prikazan je ¹H NMR spektar spoja **20** u kojem možemo uočiti signale aromatskih protona (7,64 – 7,18 ppm) te u alifatskom dijelu spektra signale protona izobutilnog supstituenta (4,05 – 0,87 ppm) kao i singlet CH₂ skupine vezane na benzimidazolsku jezgru na 4,52 ppm.

Slika 19. ¹H NMR spektar spoja **20**

Daljnjim kondenzacijama derivata benzimidazola 20–22 s odgovarajućim aromatskim i heteroaromatskim aldehidima 23–30 u apsolutnom etanolu i uz piperidin kao bazu priređeni su željeni benzimidazolil-supstituirani akrilonitrili 31–43 u dobrim iskorištenjima, 37 - 94% (Shema 29). Akrilonitrili 32 i 34–43 su izolirani kao *E*-izomeri osim spojeva 31 i 33 koji su dobiveni kao smjesa geometrijskih izomera u omjeru 1 (31b): 2 (31a) i 1 (33b): 5 (33a) pri čemu je *E*-izomer većinski produkt. Strukture svih željenih spojeva 31–43 potvrđene su ¹H NMR i ¹³C NMR spektroskopijom.

Shema 29. Sinteza spojeva 31-43

Na Slici 20.a prikazan je ¹H NMR spektar spoja **33** u kojem je vidljiv dvostruki broj svih signala. Može se uočiti odgovarajući broj signala aromatskih protona (8,07 - 6,56 ppm), alifatski signali protona metilnih skupina *N*,*N*-dimetilamino skupina na 3,08 ppm i 2,93 ppm te signali protona izobutilnog supstituenta (2,22 - 0,79 ppm). Signali protona *E*-izomera, u čijoj se strukturi prioritetnije skupine nalaze sa suprotne strane dvostruke veze, su u odnosu na signale *Z*-izomera pomaknuti u niže magnetsko polje.

Slika 20. a) ¹H NMR spektar; b) ¹³C NMR spektar spoja **33**

U ¹³C NMR spektru spoja **33** na Slici 20.b može se uočiti odgovarajući broj signala koji odgovaraju kvaternim C atomima, odgovarajući broj signala koji odgovaraju aromatskim CH skupinama te signali koji odgovaraju ugljikovim atomima *N*,*N*-dimetilamino skupina. U alifatskom dijelu vidljiva su dva signala na 51,2 ppm i 55,4 ppm koji odgovaraju dvjema CH₂ skupinama, signali na 29,6 ppm i 29,1 ppm dviju CH skupina te na 20,0 ppm i 20,1 ppm koji odgovaraju ugljikovim atomima metilnih skupina izobutilnog supstituenta.

Na Slici 21.a, prikazan je ¹H NMR spektar spoja **38** u kojem možemo uočiti singlet koji odgovara protonu NH skupine indola na 12,30 ppm, odgovarajuće signale aromatskih protona (8,55 – 7,22 ppm), koji su zbog induktivnog efekta dušika u aromatskom prstenu pomaknuti u niže polje, te u alifatskom dijelu spektra singlet protona metilne skupine vezane na benzimidazolni dušik na 4,02 ppm.

a)

Slika 21. a) ¹H NMR spektar; b) ¹³C NMR spektar spoja **38**

U ¹³C NMR spektru spoja **38** na Slici 21.b može se uočiti odgovarajući broj signala koji odgovaraju kvaternim C atomima, odgovarajući broj signala koji odgovaraju aromatskim CH skupinama te signal na 32,0 ppm koji odgovara CH₃ skupini.

Na Slici 22.a prikazan je ¹H NMR spektar spoja **43** u kojem možemo uočiti odgovarajuće signale aromatskih protona (8,86 – 7,25 ppm) u nezasijenjenom dijelu spektra.

a)

Slika 22. a) ¹H NMR spektar; b) ¹³C NMR spektar spoja **43**

U ¹³C NMR spektru spoja **43** na Slici 22.b može se uočiti odgovarajući broj signala koji odgovaraju kvaternim C atomima te odgovarajući broj signala koji odgovaraju aromatskim CH skupinama.

Za sintezu ciljanog derivata akrilonitrila potrebno je prvotno prirediti 4-piperidinil-1,2fenilendiamin **46**, redukcijom s kositar-kloridom dihidratom u metanolu i kiselom mediju iz 2-nitro-5-piperidinilanilina **45** u iskorištenju od 65%. Spoj **45** je prethodno priređen mikrovalovima potpomognutom aminacijom klor-supstituiranog derivata **44** u acetonitrilu sa suviškom piperidina u iskorištenju od 90%. Struktura spojeva **45** i **46** potvrđena je ¹H i ¹³C NMR spektroskopijom.

Shema 30. Sinteza spojeva 45 i 46

U ¹H NMR spektru spoja **45** (Slika 23.) može se uočiti široki singlet koji odgovara dušikovom protonu amino skupine na 7,22 ppm, odgovarajući broj signala aromatskih protona u području 7,79 – 6,19 ppm, te signali alifatskih protona piperidinske jezgre u području 3,58 – 1,49 ppm. Signali su u odnosu na spektar spoja **46** pomaknuti u niže magnetsko polje.

Slika 23. ¹H NMR spektar spoja **45**

U ¹H NMR spektru spoja **46** (Slika 24.) može se uočiti odgovarajući broj signala aromatskih protona u području 6,38 - 6,01 ppm, signali dušikovih protona dviju amino skupina na 4,31 ppm i 3,95 ppm te signali alifatskih protona piperidinske jezgre u području 2,83 - 1,40 ppm.

Slika 24. ¹H NMR spektar spoja **46**

4-piperidinil-1,2-fenilendiamin **46** zagrijavanjem u reakciji s 2-cijanoacetamidom daje 2cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazol **47**, glavni prekursor za sintezu akrilonitrila **49**, u obliku smjese dva tautomera 2-cijanometil-5-piperidinilbenzimidazola **47a** i 2-cijanometil-6piperidinilbenzimidazola **47b**. Struktura spoja okarakterizirana je ¹H NMR spektroskopijom.

Shema 31. Sinteza spoja 47

Prema ¹H NMR spektru, prikazanom na Slici 25., tautomeri su dobiveni u omjeru 1 (**47b**): 2 (**47a**), a u spektru je vidljiv dvostruki broj signala svih protona.

Može se uočiti odgovarajući broj signala aromatskih protona u području 7,42 – 6,86 ppm, dva singleta dušikovog protona benzimidazolske skupine na 12,22 ppm i 12,30 ppm te signali alifatskih protona metilenske skupine i piperidinske jezgre u području 4,29 – 1,51 ppm.

Slika 25. ¹H NMR spektar smjese tautomera spoja 47

E-2-[5(6)-piperidinilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitril **49** priređen je reakcijom aldolne kondenzacije iz 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazola **47** i 4-*N*,*N*dimetilaminobenzaldehida **48** u obliku tautomera *E*-2-[5-piperidinilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitril **49a** i *E*-2-[6-piperidinilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*dimetilaminofenil)akrilonitril **49b** prema Shemi 32.

Shema 32. Sinteza spoja 49

Struktura spoja **49** potvrđena je ¹H i ¹³C NMR spektroskopijom te MS spektrometrijom. Na Slici 26 prikazan je kromatogram i MS spektar spoja **49** u kojem se može uočiti odgovarajući molekulski pik ciljanog produkta **49**.

Slika 26. Kromatogram i MS spektar spoja 49

4. EKSPERIMENTALNI DIO

4.1. Opće napomene

¹H i ¹³C NMR spektri snimljeni su na spektrometru Bruker Avance III HD 400 MHz/54 mm Ascend. Svi NMR spektri snimani su u DMSO- d_6 kao otapalu, koristeći tetrametilsilan kao interni standard. Kemijski pomaci (δ) izraženi su u ppm vrijednostima, a konstante sprege (J) u Hz.

Tališta priređenih spojeva određena su na SMP11 Bibby i Büchi 535 aparatu te nisu korigirana.

Maseni spektri snimani su na Waters Acquity UltraPerformans LC uređaju.

UV/Vis spektri snimljeni su na Varian Cary 50 spektrofotometru.

Reakcije potpomognute mikrovalnim zračenjem provedene su u Milestone Start Synth mikrovalnom reaktoru u kvarcnim posudama (40 bar).

Kromatografska odjeljivanja provedena su na kolonama punjenim silikagelom 0,063–0,2 nm (Kemika, Merck).

Svi spojevi provjeravani su tankoslojnom kromatografijom (TLC) prilikom čega su upotrebljene pločice presvučene silikagelom Merck 60F-254, a detektirani su pod UV svjetlom (254 i 366 nm).

4.2. Sinteza N-supstituiranih derivata 5-cijano-2-cijanometilbenzimidazola

Shema 33. Sinteza spojeva 12–14

4.2.1. Priprava 4-izobutilamino-3-nitrobenzonitrila 2

Spoj **2** priređen je sintezom potpomognutom mikrovalovima korištenjem MW zračenja snage 800 W i temperature 170 °C, iz 4-klor-3-nitrobenzonitrila **1** (0,50 g, 2,7 mmol) u 10 ml acetonitrila i uz suvišak izobutilamina (1,90 ml, 19,2 mmol). Nakon 2 h MW zračenja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2 kao eluens. Dobiveno je 0,53 g (88%) žutog kristaliničnog produkta. T.t. 99–101 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 8,62 (t, 1H, *J* = 5,54 Hz, NH), 8,51 (d, 1H, *J* = 2,01 Hz, H_{arom}), 7,81 (dd, 1H, *J*₁ = 1,80 Hz, *J*₂ = 9,03 Hz, H_{arom}), 7,21 (d, 1H, *J* = 9,18 Hz, H_{arom}), 3,27 (t, 2H, *J* = 6,50 Hz, CH₂), 2,03–1,88 (m, 1H, CH), 0,95 (d, 6H, *J* = 6,66 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 151 MHz): δ/ppm = 147,0, 137,5, 131,9, 130,7, 118,2, 115,9, 96,2, 49,5, 27,2, 19,8 (2C).

4.2.2. Priprava 4-N-metilamino-3-nitrobenzonitrila 3

Spoj **3** priređen je sintezom potpomognutom mikrovalovima korištenjem MW zračenja snage 800 W i temperature 170 °C, iz 4-klor-3-nitrobenzonitrila **1** (0,50 g, 2,7 mmol) u 10 ml acetonitrila i uz suvišak metilamina (2,60 ml, 58,3 mmol). Nakon 2 h MW zračenja reakcijska smjesa se pod sniženim tlakom upari na manji volumen, doda se mala količina metanola te se nastali talog profiltrira. Dobiveno je 0,46 g (94%) žutog kristaliničnog produkta. T.t. 173–179 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 8,64 (q, 1H, *J* = 5,50 Hz, NH), 8,49 (d, 1H, *J* = 2,01 Hz, H_{arom}), 7,84 (dd, 1H, *J*₁ = 1,64 Hz, *J*₂ = 9,08 Hz, H_{arom}), 7,10 (d, 1H, *J* = 9,12 Hz, H_{arom}), 3,00 (d, 3H, *J* = 4,98 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ/ppm = 148,0, 138,1, 132,2, 131,2, 118,8, 116,1, 96,5, 30,4.

4.2.3. Priprava 4-N-fenilamino-3-nitrobenzonitrila 4

Spoj **4** priređen je sintezom potpomognutom mikrovalovima korištenjem MW zračenja snage 800 W i temperature 170 °C, iz 4-klor-3-nitrobenzonitrila **1** (0,50 g, 2,7 mmol) u 10 ml acetonitrila i uz suvišak anilina (1,0 ml, 10,0 mmol). Nakon 2 h MW zračenja reakcijska smjesa se pod sniženim tlakom upari na manji volumen, doda se mala količina metanola te se nastali talog profiltrira. Dobiveno je 0,57 g (86%) narančastog kristaliničnog produkta. T.t. 131-135 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 9,90 (s, 1H, NH), 8,59 (d, 1H, *J* = 1,98 Hz, H_{arom}), 7,77 (dd, 1H, *J*₁ = 1,88 Hz, *J*₂ = 8,99 Hz, H_{arom}), 7,51–7,46 (m, 2H, H_{arom}), 7,37–7,30 (m, 3H, H_{arom}), 7,09 (d, 1H, *J* = 9,03 Hz, H_{arom}); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ/ppm = 145,6, 138,3, 138,0, 132,9, 132,3, 130,2, 127,0, 126,0, 118,4, 117,7, 99,0.

4.2.4. Priprava 3-amino-4-N-izobutilaminobenzonitrila 5

2,64 g (12,0 mmol) 4-*N*-izobutilamino-3-nitrobenzonitrila **2** stavi se u okruglu tikvicu te se doda otopina 21,75 g (96,4 mmol) $\text{SnCl}_2 \times 2\text{H}_2\text{O}$ u smjesi 32 ml metanola i 32 ml HCl_{konc.}. Reakcijska smjesa refluksira pola sata na 100 °C. Smjesa se zatim upari do suha i doda se 70 ml vode te se zaluži sa 20% otopinom NaOH do pH 14. Nastali bijeli talog se profiltrira, ispire s vrućim etanolom i profiltrira. Filtrat se upari pod sniženim tlakom do suha, doda se mala količina vode te se nastali talog profiltrira. Dobiveno je 1,81 g (79%) bijelog praškastog produkta.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ /ppm = 6,89 (dd, 1H, *J*₁ = 1,90 Hz, *J*₂ = 8,20 Hz, H_{arom}), 6,76 (d, 1H, *J* = 1,95 Hz, H_{arom}), 6,43 (d, 1H, *J* = 8,25 Hz, H_{arom}), 5,44 (šs, 1H, NH), 5,03 (s, 2H, NH₂), 2,91 (t, 2H, *J* = 6,18 Hz, NH), 1,95–1,82 (m, 1H, CH), 0,94 (d, 6H, *J* = 6,63 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ /ppm = 140,5, 135,5, 123,2, 121,6, 115,1, 108,8, 96,6, 51,0, 27,4, 20,9 (2C).

4.2.5. Priprava 3-amino-4-N-metilaminobenzonitrila 6

3,19 g (18,0 mmol) 4-*N*-metilamino-3-nitrobenzonitrila **3** stavi se u okruglu tikvicu te se doda otopina 33,70 g (149,4 mmol) SnCl₂×2H₂O u smjesi 49 ml metanola i 49 ml HCl_{konc.}. Reakcijska smjesa refluksira pola sata na 100 °C. Smjesa se zatim upari do suha i doda se 70 ml vode te se zaluži sa 20% otopinom NaOH do pH 14. Nastali bijeli talog se profiltrira, ispire s vrućim etanolom i profiltrira. Filtrat se upari pod sniženim tlakom do suha i doda se mala količina vode. Nastali talog se profiltrira, a filtrat se ekstrahira sa etil-acetatom. Organski sloj suši se iznad bezvodnog MgSO₄, profiltrira se i upari do suha. Dobiveno je 1,62 g (61%) svijetlo narančastog praškastog produkta. T.t. 149–151 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 6,95 (dd, 1H, J_1 = 1,90 Hz, J_2 = 8,15 Hz, H_{arom}), 6,77 (d, 1H, J = 1,95 Hz, H_{arom}), 6,41 (d, 1H, J = 8,19 Hz, H_{arom}), 5,57 (q, 1H, J = 5,82 Hz, NH), 4,89 (s, 2H, NH₂), 2,77 (d, 3H, J = 4,83 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ/ppm = 141,6, 135,6, 123,5, 121,6, 114,9, 108,5, 96,9, 30,0.

4.2.6. Priprava 3-amino-4-N-fenilaminobenzonitrila 7

2,64 g (12,0 mmol) 4-*N*-fenilamino-3-nitrobenzonitrila **4** stavi se u okruglu tikvicu te se doda otopina 22,15 g (98,2 mmol) $\text{SnCl}_2 \times 2\text{H}_2\text{O}$ u smjesi 32 ml metanola i 32 ml HCl_{konc.}. Reakcijska smjesa refluksira pola sata na 100 °C. Smjesa se zatim upari do suha i doda se 70 ml vode te se zaluži sa 20% otopinom NaOH do pH 14. Nastali bijeli talog se profiltrira, ispire s vrućim etanolom i profiltrira. Filtrat se upari pod sniženim tlakom do suha, doda se mala količina vode te se nastali talog profiltrira. Dobiveno je 2,20 g (89%) svijetlo žutog praškastog produkta. T.t. 150–153 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 7,52 (s, 1H, NH), 7,29–7,24 (m, 2H, H_{arom}), 7,09 (d, 1H, J = 8,19 Hz, H_{arom}), 7,03 (d, 2H, J = 7,56 Hz, H_{arom}), 7,00 (d, 1H, J = 1,92 Hz, H_{arom}), 6,94–6,87 (m, 2H, H_{arom}), 5,25 (s, 2H, NH₂); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ/ppm = 142,9, 139,7, 134,7, 129,7, 121,6, 121.3, 120,6, 118,8, 117,2, 116,8, 102,5.

4.2.7. Priprava 5-cijano-2-cijanometil-N-izobutilbenzimidazola 8

U okruglu tikvicu stavi se 1,81 (9,6 mmol) 3-amino-4-*N*-izobutilaminobenzonitrila **5** i 1,60 g (19,1 mmol) 2-cijanoacetamida, dobro promiješa te se pažljivo grije u pješčanoj kupelji na 250 °C 20 min. Tijek reakcije se provjerava UV/Vis spektroskopijom. Nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂/CH₃OH kao eluens. Dobiveno je 0,14 g (6%) narančastog praškastog produkta. T.t. 159–162 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 8,23 (d, 1H, J = 1,04 Hz, H_{arom}), 7,85 (d, 1H, J = 8,44 Hz, H_{arom}), 7,68 (dd, 1H, $J_I = 1,52$ Hz, $J_2 = 8,44$ Hz, H_{arom}), 4,62 (s, 2H, CH₂), 4,10 (d, 2H, J = 7,76 Hz, CH₂), 2,20–2,07 (m, 1H, CH), 0,86 (d, 6H, J = 6,64 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 149,3, 141,7, 139,1, 126,4, 124,5, 120,2, 116,5, 113,0, 104,7, 50,8, 29,0, 20,0 (2C), 18,2.

4.2.8. Priprava 5-cijano-2-cijanometil-N-metilbenzimidazola 9

U okruglu tikvicu stavi se 1,58 g (10,7 mmol) 3-amino-4-*N*-metilaminobenzonitrila **6** i 1,80 g (21,4 mmol) 2-cijanoacetamida, dobro promiješa te se pažljivo grije u pješčanoj kupelji na 250 °C 10 min. Tijek reakcije se provjerava UV/Vis spektroskopijom. Po završetku reakcije smjesa se prekristalizira iz 50%-tnog etanola. Dobiveno je 1,23 g (58%) zelenog praškastog produkta. T.t. 248–252 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 8,22 (d, 1H, J = 0,88 Hz, H_{arom}), 7,78 (d, 1H, J = 8,32 Hz, H_{arom}), 7,69 (dd, 1H, $J_1 = 1,44$ Hz, $J_2 = 8,44$ Hz, H_{arom}), 4,61 (s, 2H, CH₂), 3,81 (s, 3H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 149,6, 141,7, 139,3, 126,3, 124,3, 120,3, 116,4, 112,3, 104,5, 30,7, 18,1.

4.2.9. Priprava 5-cijano-2-cijanometil-N-fenilbenzimidazola 10

U okruglu tikvicu stavi se 2,20 (10,5 mmol) 3-amino-4-*N*-fenilaminobenzonitrila **7** i 1,77 g (21,0 mmol) 2-cijanoacetamida, dobro promiješa te se pažljivo grije u pješčanoj kupelji na 250 °C 5 min. Tijek reakcije se provjerava UV/Vis spektroskopijom. Nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂ kao eluens. Dobiveno je 0,93 g (34%) svijetlo žutog praškastog produkta. T.t. 136–139 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 8,37 (d, 1H, *J* = 0,92 Hz, H_{arom}), 7,72–7,61 (m, 6H, H_{arom}), 7,33 (dd, 1H, *J*₁ = 0,46 Hz, *J*₂ = 8,42 Hz, H_{arom}), 4,43 (s, 2H, CH₂); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 149,0, 141,8, 139,5, 134,0, 130,8 (2C), 130,3, 127,5 (2C), 127,5, 124,8, 120,0, 116,1, 112,3, 105,4, 18,9.

4.3.10. Opći postupak priprave akrilonitrila 12-14

Reakcijska smjesa derivata benzimidazola **8**, **9** ili **10**, 4-*N*,*N*-dimetilaminobenzaldehida **11**, 2,5 ml apsolutnog etanola i kap piperidina zagrijava se na temperaturi vrenja. Hlađenjem nastali talog se profiltrira te ako je potrebno pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2/CH_3OH kao eluens.

E(*Z*)-2-[5-cijano-*N*-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil) akrilonitril 12a,b

Spoj **12** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **8** (0,10 g, 0,4 mmol) i spoja **11** (0,06 g, 0,4 mmol), nakon 1,5 h zagrijavanja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂/CH₃OH kao eluens. Dobiveno je 0,01 g (8%) narančastog uljastog produkta u obliku smjese dva *Z*- i *E*- izomera u omjeru 1 (**12b**) : 3 (**12a**).

12a: ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 8,34 (d, 1H, *J* = 0,92 Hz, H_{arom}), 7,95 (d, 1H, *J* = 8,48 Hz, H_{arom}), 7,91 (s, 1H, H_{arom}), 7,77 (dd, 1H, *J*₁ = 1,52 Hz, *J*₂ = 8,48 Hz, H_{arom}), 6,86 (d, 2H, *J* = 9,24 Hz, H_{arom}), 6,58 (d, 2H, *J* = 9,20 Hz, H_{arom}), 3,88 (d, 2H, *J* = 7,60 Hz, CH₂), 2,94 (s, 6H, CH₃), 2,10–2,02 (m, 1H, CH), 0,78 (d, 6H, *J* = 6,64 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 152,9, 152,2, 149,2, 142,4, 138,4, 132,5 (2C), 127,0, 125,3, 120,0, 119,7 (2C), 113,8, 112,0 (2C), 105,3, 92,0, 51,5, 29,2, 20,0 (2C); MS (ESI): *m*/*z*= 370,37 ([M+1]⁺).

12b: ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 8,24 (d, 1H, *J* = 1,00 Hz, H_{arom}), 8,17 (s, 1H, H_{arom}), 7,99 (d, 2H, *J* = 9,12 Hz, H_{arom}), 7,91 (d, 1H, *J* = 8,16 Hz, H_{arom}), 7,69 (dd, 1H, *J*₁ = 1,50 Hz, *J*₂ = 8,50 Hz, H_{arom}), 6,87 (d, 2H, *J* = 9,32 Hz, H_{arom}), 4,39 (d, 2H, *J* = 7,56 Hz, CH₂), 3,09 (s, 6H, CH₃), 2,19–2,13 (m, 1H, CH), 0,84 (d, 6H, *J* = 6,68 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 153,5, 152,5, 151,5, 141,8, 139,9, 133,0 (2C), 126,4, 124,1, 120,2, 118,6 (2C), 113,2, 112,2 (2C), 105,0, 90,1, 51,4, 29,7, 19,9 (2C); MS (ESI): *m*/*z*= 370,37 ([M+1]⁺).

E-2-[5-cijano-*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitril 13

Spoj **13** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **9** (0,15 g, 0,7 mmol) i spoja **11** (0,12 g, 0,7 mmol), nakon 2 h zagrijavanja hlađenjem se nastali talog profiltrira. Dobiveno je 0,03 g (13%) narančastog praškastog produkta. T.t. 290–293 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 8,20 (d, 1H, *J* = 0,72 Hz, H_{arom}), 8,04 (s, 1H, H_{arom}), 7,99 (d, 2H, *J* = 9,08 Hz, H_{arom}), 7,83 (d, 1H, *J* = 8,44 Hz, H_{arom}), 7,70 (dd, 1H, *J*_{*I*} = 1,40 Hz, *J*₂ = 8,40 Hz, H_{arom}), 6,87 (d, 2H, *J* = 9,04 Hz, H_{arom}), 4,02 (s, 3H, CH₃), 3,09 (s, 6H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 153,4, 151,8, 141,9, 140,0, 133,1, 132,9, 126,4, 124,3, 124,0, 120,3, 120,1, 118,6, 112,6, 112,3, 112,1, 111,5, 104,9, 90,7, 40,6, 40,4, 32,5; MS (ESI): *m*/*z*= 328,32 ([M+1]⁺).

E-2-[5-cijano-*N*-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitril 14

Spoj **14** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **10** (0,10 g, 0,4 mmol) i spoja **11** (0,06 g, 0,4 mmol), nakon 1,5 h zagrijavanja hlađenjem se nastali talog profiltrira. Dobiveno je 0,01 g (7%) žutog praškastog produkta. T.t. 242–248 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 8,32 (d, 1H, *J* = 0,92 Hz, H_{arom}), 7,77 (s, 1H, H_{arom}), 7,73 (d, 2H, *J* = 9,12 Hz, H_{arom}), 7,70–7,61 (m, 6H, H_{arom}), 7,29 (dd, 1H, *J*₁ = 0,38 Hz, *J*₂ = 8,42 Hz, H_{arom}), 6,79 (d, 2H, *J* = 9,16 Hz, H_{arom}), 3,05 (s, 6H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 153,4, 151,6, 151,5, 142,1, 140,3, 135,2, 132,9 (2C), 130,7 (2C), 130,3, 128,1 (2C), 127,3, 124,3, 120,1, 119,8, 117,3, 112,2, 112,1 (2C), 105,7, 90,7 (2C); MS (ESI): *m*/*z*= 390,35 ([M+1]⁺).

4.3. Sinteza N-supstituiranih derivata 2-cijanometilbenzimidazola

Shema 34. Sinteza spojeva 31-43

4.3.1. Priprava N-izobutil-2-nitroanilina 16

Spoj **16** priređen je sintezom potpomognutom mikrovalovima korištenjem MW zračenja snage 800 W i temperature 170 °C, iz 1-klor-2-nitrobenzena **15** (0,50 g, 3,2 mmol) u 10 ml acetonitrila i uz suvišak izobutilamina (3,15 ml, 31,8 mmol). Nakon 3 h MW zračenja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2 kao eluens. Dobiveno je 0,64 g (86%) narančastog uljastog produkta.

¹H NMR (DMSO- d_6 , 300 MHz): δ /ppm = 8,19 (šs, 1H, NH), 8,07 (dd, 1H, J_1 = 1,56 Hz, J_2 = 8,61 Hz, H_{arom}), 7,53 (td, 1H, J_1 = 1,25 Hz, J_2 = 8,42 Hz, H_{arom}), 7,06 (d, 1H, J = 8,46 Hz, H_{arom}), 6,68 (td, 1H, J_1 = 1,17 Hz, J_2 = 7,74 Hz, H_{arom}), 3,19 (t, 2H, J = 6,32 Hz, CH₂), 2,05–1,85 (m, 1H, CH), 0,96 (d, 6H, J = 6,66 Hz, CH₃).

4.3.2. Priprava N-izobutil-1,2-fenilendiamina 17

3,20 g (16,5 mmol) *N*-izobutil-2-nitroanilina **16** stavi se u okruglu tikvicu te se doda otopina 22,30 g (98,8 mmol) $\text{SnCl}_2 \times 2\text{H}_2\text{O}$ u smjesi 43 ml metanola i 43 ml HCl_{konc}. Reakcijska smjesa refluksira pola sata na 100 °C. Smjesa se zatim upari do suha i doda se 70 ml vode te se zaluži sa 20% otopinom NaOH do pH 14. Nastali talog se profiltrira, a filtrat se ekstrahira sa etil-acetatom. Organski sloj suši se iznad bezvodnog MgSO₄, profiltrira se i upari do suha. Dobiveno je 2,19 g (81%) smeđeg kristaliničnog produkta.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ /ppm = 6,53 (dd, 1H, *J*₁ = 1,60 Hz, *J*₂ = 7,70 Hz, H_{arom}), 6,47 (dd, 1H, *J*₁ = 1,97 Hz, *J*₂ = 7,13 Hz, H_{arom}), 6,43–6,32 (m, 2H, H_{arom}), 4,48 (s, 2H, NH₂), 4,33 (šs, 1H, NH), 2,82 (t, 2H, *J* = 6,05 Hz, CH₂), 1,95–1,78 (m, 1H, CH), 0,95 (d, 6H, *J* = 6,63 Hz, CH₃).

4.3.3. Priprava 2-cijanometil-N-izobutilbenzimidazola 20

U okruglu tikvicu stavi se 2,19 g (13,3 mmol) *N*-izobutil-1,2-fenilendiamina **17** i 2,23 g (26,6 mmol) 2-cijanoacetamida, dobro promiješa te se pažljivo grije na 185 °C 45 min. Tijek reakcije se provjerava UV/Vis spektroskopijom. Nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂/CH₃OH kao eluens. Dobiveno je 1,52 g (54%) smeđeg kristaliničnog produkta.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ /ppm = 7,64 (dd, 1H, *J*₁ = 1,64 Hz, *J*₂ = 6,95 Hz, H_{arom}), 7,59 (dd, 1H, *J*₁ = 1,50 Hz, *J*₂ = 7,02 Hz, H_{arom}), 7,29–7,18 (m, 2H, H_{arom}), 4,52 (s, 2H, CH₂), 4,04 (d, 2H, *J* = 7,71 Hz, CH₂), 2,22–2,07 (m, 1H, CH), 0,87 (d, 6H, *J* = 6,66 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ /ppm = 145,9, 142,2, 136,1, 122,9, 122,3, 119,3, 116,9, 111,3, 50,6, 29,0, 20,0, 17,9 (2C); MS (ESI): *m*/*z* = 214,19 ([M+1]⁺).

4.3.4. Priprava 2-cijanometil-N-metilbenzimidazola 21

U okruglu tikvicu stavi se 1,00 ml (8,8 mmol) *N*-metil-1,2-fenilendiamina **18** i 1,48 g (17,6 mmol) 2-cijanoacetamida, dobro promiješa te se pažljivo grije na 185 °C 35 min. Tijek reakcije se provjerava UV/Vis spektroskopijom. Po završetku reakcije smjesa se prekristalizira iz 25%-tnog etanola. Dobiveno je 0,76 g (50%) tamno crvenog kristaliničnog produkta. T.t. 138–141 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 7,63 (dd, 1H, J_1 = 1,23 Hz, J_2 = 7,14 Hz, H_{arom}), 7,55 (dd, 1H, J_1 = 1,04 Hz, J_2 = 7,10 Hz, H_{arom}), 7,27 (td, 1H, J_1 = 1,39 Hz, J_2 = 7,52 Hz, H_{arom}), 7,21 (td, 1H, J_1 = 1,38 Hz, J_2 = 7,45 Hz, H_{arom}), 4,53 (s, 2H, CH₂), 3,76 (s, 3H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ/ppm = 146,1, 142,2, 136,4, 122,9, 122,2, 119,3, 116,7, 110,6, 30,3, 17,8.

4.3.5. Priprava 2-cijanometil-N-fenilbenzimidazola 22

U okruglu tikvicu stavi se 4,20 g (22,8 mmol) *N*-fenil-1,2-fenilendiamina **19** i 4,79 g (57,0 mmol) 2-cijanoacetamida, dobro promiješa te se pažljivo grije na 185 °C 50 min. Tijek reakcije se provjerava UV/Vis spektroskopijom. Nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂/CH₃OH kao eluens. Dobiveno je 1,57 g (30%) smeđeg kristaliničnog produkta. T.t. 130–135 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 600 MHz): δ/ppm = 7,76 (d, 1H, *J* = 7,62 Hz, H_{arom}), 7,68–7,66 (m, 2H, H_{arom}), 7,61 (d, 1H, *J* = 7,26 Hz, H_{arom}), 7,58 (d, 2H, *J* = 7,26 Hz, H_{arom}), 7,30 (td, 1H, *J*₁ = 1,04 Hz, *J*₂ = 7,44 Hz, H_{arom}), 7,27 (td, 1H, *J*₁ = 0,94 Hz, *J*₂ = 7,50 Hz, H_{arom}), 7,17 (d, 1H, *J* = 7,50 Hz, H_{arom}), 4,36 (s, 2H, CH₂); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ/ppm = 145,6, 142,2, 136,7, 134,9, 130,7 (2C), 129,7, 127,4 (2C), 123,9, 123,1, 119,7, 116,5, 110,7, 18,6.

4.3.6. Opći postupak priprave akrilonitrila 31-43

Reakcijska smjesa derivata benzimidazola **20**, **21** ili **22**, odgovarajućeg aldehida, 4,0 ml apsolutnog etanola i par kapi piperidina zagrijava se na temperaturi vrenja. Hlađenjem nastali talog se profiltrira te ako je potrebno pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2/CH_3OH kao eluens.

E(Z)-2-[N-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-(4-nitrofenil)akrilonitril 31

Spoj **31** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **20** (0,15 g, 0,7 mmol) i 4nitrobenzaldehida **23** (0,11 g, 0,7 mmol), nakon 2 h zagrijavanja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂/CH₃OH kao eluens. Dobiveno je 0,11 g (47%) crvenog uljastog produkta u obliku smjese dva Z- i *E*- izomera u omjeru 1 (**31b**) : 2 (**31a**).

31a: ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 8,49 (s, 1H, H_{arom}), 8,43 (d, 2H, *J* = 8,84 Hz, H_{arom}), 8,25 (d, 2H, *J* = 8,72 Hz, H_{arom}), 7,75–7,73 (m, 2H, H_{arom}), 7,41–7,23 (m, 2H, H_{arom}), 4,39 (d, 2H, *J* = 7,52 Hz, CH₂), 2,25–2,12 (m, 1H, CH), 0,85 (d, 6H, *J* = 6,68 Hz, CH₃); MS (ESI): *m*/*z*= 347,27 ([M+1]⁺).

31b: ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 7,86 (d, 1H, *J* = 8,04 Hz, H_{arom}), 7,75–7,73 (m, 1H, H_{arom}), 7,46 (d, 1H, *J* = 8,00 Hz, H_{arom}), 7,41–7,23 (m, 2H, H_{arom}), 7,27–7,25 (m, 1H, H_{arom}), 7,10 (t, 1H, *J* = 8,18 Hz, H_{arom}), 6,75 (t, 1H, *J* = 7,86 Hz, H_{arom}), 6,67 (s, 1H, H_{arom}), 1,10 (d, 3H, *J* = 6,68 Hz, CH₃), 1,01 (d, 3H, *J* = 6,64 Hz, CH₃), 0,92 (d, 1H, *J* = 6,68 Hz, CH), 0,24 (d, 2H, *J* = 6,60 Hz, CH₂); MS (ESI): *m*/*z*= 347,27 ([M+1]⁺).

E-2-[N-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-fenilakrilonitril 32

Spoj **32** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **20** (0,15 g, 0,7 mmol) i benzaldehida **24** (0,08 g, 0,7 mmol), nakon 2 h zagrijavanja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2/CH_3OH kao eluens. Dobiveno je 0,15 g (70%) narančastog uljastog produkta.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 8,31 (s, 1H, H_{arom}), 8,08–8,02 (m, 2H, H_{arom}), 7,76– 7,71 (m, 2H, H_{arom}), 7,64–7,58 (m, 3H, H_{arom}), 7,35 (td, 1H, *J*₁ = 1,21 Hz, *J*₂ = 7,60 Hz, H_{arom}), 7,30 (td, 1H, *J*₁ = 1,13 Hz, *J*₂ = 7,56 Hz, H_{arom}), 4,36 (d, 2H, *J* = 7,50 Hz, CH₂), 2,23–2,12 (m, 1H, CH), 0,84 (d, 6H, *J* = 6,73 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 151,7, 147,2, 142,2, 136,8, 133,2, 132,5, 130,2 (2C), 129,7 (2C), 123,9, 123,2, 119,9, 117,2, 112,0, 100,9, 51,3, 29,7, 20,0 (2C).

E(*Z*)-2-[*N*-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitril 33

Spoj **33** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **20** (0,15 g, 0,7 mmol) i 4dimetilaminobenzaldehida **25** (0,10 g, 0,7 mmol), nakon 2 h zagrijavanja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2/CH_3OH kao eluens. Dobiveno je 0,21 g (88%) narančastog uljastog produkta u obliku smjese dva *Z*- i *E*- izomera u omjeru 1 (**33b**): 5 (**33a**).

33a: ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 8,07 (s, 1H, H_{arom}), 7,97 (d, 2H, *J* = 9,08 Hz, H_{arom}), 7,68–7,63 (m, 2H, H_{arom}), 7,31–7,22 (m, 2H, H_{arom}), 6,86 (d, 2H, *J* = 9,12 Hz, H_{arom}), 4,32 (d, 2H, *J* = 7,48 Hz, CH₂), 3,08 (s, 6H, CH₃), 2,22–2,13 (m, 1H, CH), 0,83 (d, 6H, *J* = 6,64 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 153,2, 151,5 (2C), 148,7, 142,4, 136,9, 132,7, 123,2, 122,8, 120,3, 119,3, 118,9, 112,1, 111,6, 91,4, 51,2, 29,6, 20,0 (2C).

33b: ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 7,85 (s, 1H, H_{arom}), 7,75–7,70 (m, 2H, H_{arom}), 7,35–7,30 (m, 2H, H_{arom}), 6,86 (d, 2H, *J* = 9,12 Hz, H_{arom}), 6,56 (d, 2H, *J* = 9,16 Hz, H_{arom}), 3,82 (d, 2H, *J* = 7,60 Hz, CH₂), 2,93 (s, 6H, CH₃), 2,12–2,04 (m, 1H, CH), 0,79 (d, 6H, *J* = 6,64 Hz, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 152,7, 151,4 (2C), 146,2, 143,0, 135,4, 132,3, 123,8, 122,8, 120,2, 120,0, 111,9, 111,6, 93,4, 55,4, 29,1, 20,1 (2C).

E-2-[N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(4-bromfenil)akrilonitril 34

Spoj **34** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **21** (0,10 g, 0,6 mmol) i 4brombenzaldehida **26** (0,11 g, 0,6 mmol), nakon 2 h zagrijavanja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2/CH_3OH kao eluens. Dobiveno je 0,09 g (45%) žutog praškastog produkta. ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 8,18 (s, 1H, H_{arom}), 7,99 (d, 2H, *J* = 8,52 Hz, H_{arom}), 7,84 (d, 2H, *J* = 8,44 Hz, H_{arom}), 7,72 (d, 1H, *J* = 7,96 Hz, H_{arom}), 7,67 (d, 1H, *J* = 8,12 Hz, H_{arom}), 7,37 (t, 1H, *J* = 7,58 Hz, H_{arom}), 7,31 (t, 1H, *J* = 7,56 Hz, H_{arom}), 4,02 (s, 3H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 149,3, 147,6, 142,3, 137,1, 132,7 (2C), 132,5, 132,0 (2C), 125,8, 124,0, 123,2, 119,8, 117,0, 111,4, 102,0, 32,2.

E-2-[N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(piridin-3-il)akrilonitril 35

Spoj **35** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **21** (0,10 g, 0,3 mmol) i piridin-3karbaldehida **27** (0,04 g, 0,3 mmol), nakon 2 h zagrijavanja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2/CH_3OH kao eluens. Dobiveno je 0,07 g (74%) žutog praškastog produkta.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 9,10 (d, 1H, J = 2,16 Hz, H_{arom}), 8,74 (dd, 1H, $J_1 = 1,50$ Hz, $J_2 = 4,78$ Hz, H_{arom}), 8,49 (dt, 1H, $J_1 = 1,69$ Hz, $J_2 = 8,08$ Hz, H_{arom}), 8,26 (s, 1H, H_{arom}), 7,73 (d, 1H, J = 7,88 Hz, H_{arom}), 7,70–7,64 (m, 2H, H_{arom}), 7,38 (td, 1H, $J_1 = 1,08$ Hz, $J_2 = 7,61$ Hz, H_{arom}), 7,31 (td, 1H, $J_1 = 1,12$ Hz, $J_2 = 8,12$ Hz, H_{arom}), 4,04 (s, 3H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 152,3, 151,5, 147,4, 147,3, 142,3, 137,1, 136,1, 129,5, 124,5, 124,1, 123,3, 119,9, 116,8, 111,4, 103,7, 32,2.

E-2-[*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(1*H*-pirol-2-il)akrilonitril 36

Spoj **36** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **21** (0,10 g, 0,6 mmol) i 1*H*-pirol-2-karbaldehida **28** (0,05 g, 0,6 mmol), nakon 2 h zagrijavanja hlađenjem se nastali talog profiltrira. Dobiveno je 0,10 g (65%) smeđeg praškastog produkta. T.t. 185–189 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 11,84 (s, 1H, NH), 8,13 (s, 1H, H_{arom}), 7,64 (dd, 1H, *J*₁ = 1,16 Hz, *J*₂ = 7,20 Hz, H_{arom}), 7,60 (dd, 1H, *J*₁ = 1,06 Hz, *J*₂ = 7,26 Hz, H_{arom}), 7,38 (šs, 1H, H_{arom}), 7,32 (šs, 1H, H_{arom}), 7,29 (td, 1H, *J*₁ = 1,38 Hz, *J*₂ = 7,82 Hz, H_{arom}), 7,25 (td, 1H, *J*₁ = 1,32 Hz, *J*₂ = 7,45 Hz, H_{arom}), 6,45 (šs, 1H, H_{arom}), 3,99 (s, 3H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 148,6, 142,5, 139,6, 137,2, 127,7, 126,0, 123,1, 122,8, 119,1, 118,6, 114,7, 112,7, 112,0, 90,3, 32,0.

E-2-[N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(kinolin-3-il)akrilonitril 37

Spoj **37** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **21** (0,10 g, 0,6 mmol) i kinolin-3karbaldehida **29** (0,09 g, 0,6 mmol), nakon 2 h zagrijavanja nastali produkt se profiltrira te pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂/CH₃OH kao eluens. Dobiveno je 0,07 g (37%) žutog praškastog produkta. T.t. 165–170 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 9,41 (d, 1H, J = 2,28 Hz, H_{arom}), 9,03 (d, 1H, J = 2,16 Hz, H_{arom}), 8,44 (s, 1H, H_{arom}), 8,16 –8,11 (m, 2H, H_{arom}), 7,93 (td, 1H, $J_I = 1,39$ Hz, $J_2 = 7,71$ Hz, H_{arom}), 7,75 (d, 2H, J = 7,44 Hz, H_{arom}), 7,71 (d, 1H, J = 7,96 Hz, H_{arom}), 7,39 (td, 1H, $J_I = 1,13$ Hz, $J_2 = 7,61$ Hz, H_{arom}), 7,33 (td, 1H, $J_I = 1,12$ Hz, $J_2 = 7,57$ Hz, H_{arom}), 3,99 (s, 3H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 148,6, 142,5, 139,6, 137,2, 127,7, 126,0, 123,1, 122,8, 119,1, 118,6, 114,7, 112,7, 110,9, 90,3, 32,0.

E-2-[N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(1H-indol-3-il)akrilonitril 38

Spoj **38** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **21** (0,10 g, 0,6 mmol) i 1*H*-indol-3-karbaldehida **30** (0,08 g, 0,6 mmol), nakon 3 h zagrijavanja hlađenjem se nastali produkt profiltrira. Dobiveno je 0,16 g (94%) svijetlo zelenog praškastog produkta. T.t. 139–242 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 12,30 (s, 1H, NH), 8,55 (s, 1H, H_{arom}), 8,44 (s, 1H, H_{arom}), 8,00 (d, 1H, J = 7,56 Hz, H_{arom}), 7,69 (d, 1H, J = 7,36 Hz, H_{arom}), 7,63 (d, 1H, J = 7,56 Hz, H_{arom}), 7,58 (d, 1H, J = 7,80 Hz, H_{arom}), 7,34–7,29 (m, 2H, H_{arom}), 7,28–7,22 (m, 2H, H_{arom}), 4,02 (s, 3H, CH₃); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 148,9, 142,7, 142,5, 137,1, 136,4, 129,6, 127,6, 123,7, 123,1, 122,8, 121,9, 119,4, 119,3, 119,0, 113,1, 111,0, 92,0, 56,5, 32,0.

E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(4-bromfenil)akrilonitril 39

Spoj **39** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **22** (0,13 g, 0,5 mmol) i 4brombenzaldehida **26** (0,19 g, 0,5 mmol), nakon 2 h zagrijavanja hlađenjem se nastali produkt profiltrira. Dobiveno je 0,15 g (70%) svijetlo žutog praškastog produkta. T.t. 154–157 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ /ppm = 7,92 (s, 1H, H_{arom}), 7,84 (dd, 1H, *J*₁ = 2,45 Hz, *J*₂ = 6,23 Hz, H_{arom}), 7,75 (s, 4H, H_{arom}), 7,70–7,58 (m, 5H, H_{arom}), 7,41–7,32 (m, 2H, H_{arom}), 7,23 (dd, 1H, *J*₁ = 2,46 Hz, *J*₂ = 6,36 Hz, H_{arom}).

E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(1H-indol-3-il)akrilonitril 40

Spoj **40** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **22** (0,16 g, 0,7 mmol) i 1*H*-indol-3-karbaldehida **30** (0,1 g, 0,7 mmol), nakon 5 h zagrijavanja dobiveno je 0,20 g (82%) žutog praškastog produkta. T.t. 238–242 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 12,26 (s, 1H, NH), 8,40 (s, 1H, H_{arom}), 7,95 (s, 1H, H_{arom}), 7,80 (d, 1H, J = 7,52 Hz, H_{arom}), 7,73–7,64 (m, 5H, H_{arom}), 7,53 (d, 1H, J = 8,08 Hz, H_{arom}) 7,37–7,30 (m, 2H, H_{arom}), 7,28 (td, 1H, J_1 = 1,24 Hz, J_2 = 7,28 Hz, H_{arom}), 7,24 (td, 1H, J_1 = 1,00 Hz, J_2 = 8,08 Hz, H_{arom}), 7,16 (t, 2H, J = 7,42 Hz, H_{arom}); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 148,2, 142,7, 141,5, 137,7, 136,3, 136,2, 130,8 (2C), 130,0, 129,4, 128,3 (2C), 127,4, 124,0, 123,7, 123,5, 121,9, 119,6, 118,4, 118,0, 113,2, 110,7, 110,4, 92,6.

E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(kinolin-3-il)akrilonitril 41

Spoj **41** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **22** (0,10 g, 0,4 mmol) i kinolin-3karbaldehida **29** (0,07 g, 0,4 mmol), nakon 5 h zagrijavanja dobiveno je 0,12 g (72%) svijetlo žutog praškastog produkta. T.t. 177–179 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 9,18 (d, 1H, J = 2,28 Hz, H_{arom}), 8,87 (d, 1H, J = 2,00 Hz, H_{arom}), 8,23 (s, 1H, H_{arom}), 8,08 (d, 2H, J = 9,40 Hz, H_{arom}), 7,92–7,86 (m, 2H, H_{arom}), 7,73–7,63 (m, 6H, H_{arom}), 7,41 (td, 1H, $J_I = 1,37$ Hz, $J_2 = 7,11$ Hz, H_{arom}), 7,37 (td, 1H, $J_I = 1,35$ Hz, $J_2 = 7,17$ Hz, H_{arom}), 7,26 (dd, 1H, $J_I = 1,68$ Hz, $J_2 = 6,96$ Hz, H_{arom}); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 150,8, 148,5, 147,7, 146,7, 142,4, 137,4, 137,2, 135,5, 132,4, 130,7 (2C), 130,1, 129,7, 129,3, 128,3, 128,0 (2C), 127,1, 126,5, 125,0, 124,1, 120,2, 115,7, 111,2, 103,1.

E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(1H-pirol-2-il)akrilonitril 42

Spoj **42** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **22** (0,24 g, 1,0 mmol) i 1*H*-pirol-2-karbaldehida **28** (0,10 g, 1,0 mmol), nakon 2 h zagrijavanja dobiveno je 0,25 g (78%) svijetlo zelenog praškastog produkta. T.t. 181–186 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ/ppm = 11,82 (s, 1H, NH), 8,06 (s, 1H, H_{arom}), 7,74 (d, 1H, J = 7,72 Hz, H_{arom}), 7,68–7,57 (m, 5H, H_{arom}), 7,32 (td, 1H, $J_1 = 1,15$ Hz, $J_2 = 7,54$ Hz, H_{arom}), 7,29–7,25 (m, 2H, H_{arom}), 7,21 (d, 1H, J = 3,72 Hz, H_{arom}), 7,14 (d, 1H, J = 7,72 Hz, H_{arom}), 6,38 (t, 1H, J = 2,96 Hz, H_{arom}); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ/ppm = 148,3, 142,5, 139,7, 137,5, 135,7, 130,5 (2C), 129,9, 128,1 (2C), 127,6, 126,1, 123,9, 123,5, 119,3, 117,1, 114,8, 112,7, 110,8, 90,3.

E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(piridin-3-il)akrilonitril 43

Spoj **43** priređen je prethodno opisanom metodom, iz spoja **22** (0,22 g, 0,9 mmol) i piridin-3karbaldehida **27** (0,10 g, 0,9 mmol), nakon 2 h zagrijavanja dobiveno je 0,22 g (73%) žutog praškastog produkta. T.t. 164–168 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 400 MHz): δ /ppm = 8,86 (d, 1H, *J* = 2,24 Hz, H_{arom}), 8,70 (dd, 1H, *J*₁ = 1,56 Hz, *J*₂ = 4,80 Hz, H_{arom}), 8,31 (dt, 1H, *J*₁ = 1,76 Hz, *J*₂ = 8,08 Hz, H_{arom}), 8,05 (s, 1H, H_{arom}), 7,85 (dd, 1H, *J*₁ = 1,84 Hz, *J*₂ = 6,76 Hz, H_{arom}), 7,70–7,63 (m, 5H, H_{arom}), 7,59 (dd, 1H, *J*₁ = 4,82 Hz, *J*₂ = 8,10 Hz, H_{arom}), 7,42–7,34 (m, 2H, H_{arom}), 7,25 (dd, 1H, *J*₁ = 1,86 Hz, *J*₂ = 6,86 Hz, H_{arom}); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 101 MHz): δ /ppm = 152,5, 151,3, 147,8, 146,6, 142,4, 137,4, 135,9, 135,5, 130,7 (2C), 130,1, 129,1, 128,0 (2C), 125,0, 124,6, 124,0, 120,2, 115,5, 111,2, 103,3.

Shema 35. Sinteza spoja 49

4.4.1. Priprava 2-nitro-5-piperidinilanilina 45

Spoj **45** priređen je sintezom potpomognutom mikrovalovima korištenjem MW zračenja snage 800 W i temperature 170 °C, iz 5-klor-2-nitroanilina **44** (0,50 g, 2,9 mmol) u u 10 ml acetonitrila i uz suvišak piperidina (1,43 ml, 14,5 mmol). Nakon 3 h MW zračenja nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH_2Cl_2 kao eluens. Dobiveno je 0,58 g (90%) narančastog kristaliničnog produkta. T.t. 105–110 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 7,79 (d, 1H, J = 9,78 Hz, H_{arom}.), 7,22 (šs, 2H, NH₂), 6,36 (dd, 1H, $J_1 = 2,66$ Hz, $J_2 = 9,78$ Hz, H_{arom}), 6,19 (d, 1H, J = 2,61 Hz, H_{arom}), 3,58 (t, 4H, J = 4,86 Hz, CH₂), 1,65–1,49 (m, 6H, CH₂); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ/ppm = 154,7, 148,5, 127,3, 122,3, 105,4, 96,7, 47,4 (2C), 24,9 (2C), 23,9.

4.4.2. Priprava 4-piperidinil-1,2-fenilendiamina 46

3,48 g (15,8 mmol) 2-nitro-5-piperidinilanilina **45** se u okruglu tikvicu od 250 ml te se doda otopina 29,0 g (128,5 mmol) $\text{SnCl}_2 \times 2\text{H}_2\text{O}$ u smjesi 48 ml metanola i 48 ml HCl_{konc.}. Reakcijska smjesa refluksira pola sata na 100 °C. Smjesa se zatim upari do suha i doda se 70 ml vode te se zaluži sa 20% otopinom NaOH do pH 14. Nastali talog se profiltrira, a filtrat se ekstrahira sa etil-acetatom. Organski sloj suši se iznad bezvodnog MgSO₄, profiltrira se i upari do suha. Dobiveno je 1,92 g (63,54%) tamno smeđeg kristaliničnog produkta. T.t. 70–75 °C.

¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ /ppm = 6,38 (d, 1H, *J* = 8,28 Hz, H_{arom}), 6,21 (d, 1H, *J* = 2,55 Hz, H_{arom}), 6,01 (dd, 1H, *J*₁ = 2,58 Hz, *J*₂ = 8,25 Hz, H_{arom}), 4,31 (šs, 2H, NH₂), 3,95 (šs, 2H, NH₂), 2,83 (t, 4H, *J* = 5,28 Hz, CH₂), 1,53–1,63 (m, 4H, CH₂), 1,40–1,50 (m, 2H, CH₂); ¹³C NMR (DMSO-*d*₆, 75 MHz): δ /ppm = 145,5, 136,3, 128,8, 115,8, 107,0, 105,8, 52,4 (2C), 26,3 (2C), 24,5.

4.4.3. Priprava 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazola 47a,b

U okruglu tikvicu stavi se 1,92 g (10,0 mmol) 4-piperidinil-1,2-fenilendiamina **46** i 1,70 g (20,0 mmol) 2-cijanoacetamida, dobro promiješa te pažljivo grije u uljnoj kupelji uz miješanje na na 185 °C 20 min. Tijek reakcije se provjerava UV/Vis spektroskopijom. Po završetku reakcije smjesa se prekristalizira iz 25%-tnog etanola, profiltrira i upari do suha. Nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂/CH₃OH kao eluens. Dobiveno je 0,10 g (7%) tamnocrvenog praškastog produkta u obliku smjese dva tautomera u omjeru 1 (**47b**): 2 (**47a**). T.t. 119–123 °C.

47a: ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 12,22 (s, 1H, NH), 7,34–7,28 (m, 1H, H_{arom}.), 6,94–6,86 (m, 2H, H_{arom}.), 4,29 (šs, 2H, CH₂), 3,11–3,00 (m, 4H, CH₂), 1,68–1,62 (m, 4H, CH₂), 1,54–1,51 (m, 2H, CH₂).

47b: ¹H NMR (DMSO-*d*₆, 300 MHz): δ/ppm = 12,30 (s, 1H, NH), 7,42–7,39 (m, 2H, H_{arom}.), 7,06 (šs, 1H, H_{arom}.), 4,29 (šs, 2H, CH₂), 3,11–3,00 (m, 4H, CH₂), 1,68–1,62 (m, 4H, CH₂), 1,54–1,51 (m, 2H, CH₂).

4.4.4. Priprava *E*-2-[5(6)-piperidinilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitrila 49a,b

Reakcijska smjesa 0,15 g (0,62 mmol) 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazola **47a,b**, 0,93 g (0,62 mmol) 4-dimetilaminobenzaldehida **48**, 2,5 ml apsolutnog etanola i kap piperidina refluksira 2 h. Nastali produkt se pročisti kolonskom kromatografijom na silikagelu uz CH₂Cl₂/CH₃OH kao eluens. Dobiveno je 0,14 g (60%) narančastog kristaliničnog produkta.

MS (ESI): *m*/*z*= 372,33 ([M+1]⁺).

5. ZAKLJUČAK

- U ovom radu priređeni u sljedeći spojevi: E(Z)-2-[5-cijano-N-izobutilbenzimidazol-2il]-3-(4-N,N-dimetilaminofenil) akrilonitril 12a,b, E-2-[5-cijano-N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(4-N,N-dimetilaminofenil)akrilonitril 13, E-2-[5-cijano-N-fenilbenzimidazol-2il]-3-(4-N,N-dimetilaminofenil)akrilonitril 14, E-2-[N-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-(4nitrofenil)akrilonitril **31**, *E*-2-[*N*-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-fenilakrilonitril **32**, *E*(*Z*)-2-[*N*-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitril **33a.b**. *E*-2-[*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(4-bromfenil)akrilonitril 34, *E*-2-[*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(piridin-3-il)akrilonitril 35, E-2-[N-metilbenzimidazol-2-il]-3-36, E-2-[N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(kinolin-3-(1*H*-pirol-2-il)akrilonitril il)akrilonitril 37, E-2-[N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(1H-indol-3-il)akrilonitril 38, E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(4-bromfenil)akrilonitril **39**, E-2-[N-fenilbenzimidazol-2il]-3-(1*H*-indol-3-il)akrilonitril **40**, E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(kinolin-3il)akrilonitril 41, E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(1H-pirol-2-il)akrilonitril 42, E-2-**43**. [*N*-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(piridin-3-il)akrilonitril *E*-2-[5(6)-piperidinilbenzimidazol-2-il]-3-(4-N,N-dimetilaminofenil)akrilonitril **49a,b**.
- Za pripravu željenih derivata akrilonitrila 12–14 prvotno su priređeni derivati 3,4diaminobenzonitrila 5–7 linearnom sintezom počevši iz 4-klor-3-nitrobenzonitrila 1 koji u reakciji nekatalizirane aminacije potpomognute mikrovalovima daje derivate 2-4 čijom redukcijom s kositar-kloridom dihidratom nastaju derivati 3,4diaminobenzonitrila 5–7.
- Spojevi 5–7 u reakciji ciklokondenzacije s 2-cijanoacetamidom uz zagrijavanje daju N-supstituirane derivate 5-cijano-2-cijanometilbenzimidazola 8–10, glavne prekursore za sintezu ciljanih akrilonitrila.
- Derivati akrilonitrila s cijano grupom 12–14 priređeni su reakcijama aldolne kondenzacije *N*-supstituiranih derivata 5-cijano-2-cijanometilbenzimidazola 8–10 s 4-*N*,*N*-dimetilaminobenzaldehidom 11 uz apsolutni etanol i piperidin kao bazu.
- Za pripravu željenih derivata akrilonitrila 31–43 prvotno je priređen *N*-izobutil-1,2fenilendiamin 17 linearnom sintezom počevši iz 1-klor-2-nitrobenzena 15 koji u reakciji nekatalizirane aminacije potpomognute mikrovalovima daje spoj 16 čijom redukcijom s kositar-kloridom dihidratom nastaje *N*-izobutil-1,2-fenilendiamin 17.
- Spojevi 8–10 u reakciji ciklokondenzacije s 2-cijanoacetamidom uz zagrijavanje daju N-supstituirane derivate 2-cijanometilbenzimidazola 20–22, glavne prekursore za sintezu ciljanih akrilonitrila.

- Derivati akrilonitrila 31–43 priređeni su reakcijama aldolne kondenzacije *N*-supstituiranih derivata 2-cijanometilbenzimidazola 20–22 s odgovarajućim aromatskim i heteroaromatskim aldehidima 23–30 uz apsolutni etanol i piperidin kao bazu.
- Za pripravu ciljanog derivata akrilonitrila 49 prvotno je priređen 4-piperidinil-1,2-fenilendiamin 46 linearnom sintezom počevši iz 5-klor-2-nitroanilina 44 koji u reakciji nekatalizirane aminacije potpomognute mikrovalovima u acetonitrilu daje 2-nitro-5-piperidinilanilin 45; Redukcijom derivata 45 sa kositar-kloridom dihidratom nastaje 4-piperidinil-1,2-fenilendiamin 46.
- Spoj 46 u reakciji ciklokondenzacije s 2-cijanoacetamidom uz zagrijavanje daje 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazol 47, glavni prekursor za sintezu akrilonitrila 49.
- Piperidinil-supstituirani derivat akrilonitrila 49 priređen je reakcijom aldolne kondenzacije između 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazola i 4-dimetilaminobenzaldehida 48 u obliku tautomera 49a i 49b.
- Struktura svih novopriređenih spojeva potvrđena je ¹H i ¹³C NMR spektroskopijom te MS spektrometrijom.

6. LITERATURA

1. R. B. Silverman, The Organic Chemistry of Drug Design and Drug Action, Elsevier Academic Press, Second Edition, 2004.

2. M. Demeunynck, C. Bailly, W. D. Wilson, In DNA and RNA Binders, Wiley-VCH, Weinheim, 2002.

3. Y. Bansal, O. Silakari, Bioorg. Med. Chem. 20 (2012) 6208-6236.

4. N. Perin, I. Martin-Kleiner, R. Nhili, W. Laine, M. H. David-Cordonnier, O. Vugrek, G. Karminski-Zamola, M. Kralj, M. Hranjec, *Med. Chem. Commun.* **4** (2013)1537–1550.

5. N. Perin, R. Nhili, K. Ester, W. Laine, G. Karminski-Zamola, M. Kralj, M. H. David-Cordonnier, M. Hranjec, *Eur. J. Med. Chem.* **80** (2014) 218-227.

6. E. Horak, P. Kassal, M. Hranjec, I. Murković Steinberg, Sens. Actuator B-Chem. 258 (2018) 415-423.

7. Y. Bansal, O. Silakari, Bioorg. Med. Chem. 20 (2012) 6208-6236.

8. M. Hranjec, G. Karminski-Zamola, Kem. Ind. 57 (2008) 299-306.

9. S. Gurvinder, K. Maninderjit, C. Mohan, Int. Res. J. Pharm. 4 (2013) 82-87.

10. P. Sanna, A. Carta, M.E. Rahbar Nikookar, Eur. J. Med. Chem. 35 (2000) 535-543.

11. P. Sanna, A. Carta, L. Gherardini, M.E. Rahbar Nikookar, Farmaco 57 (2002) 79-87.

A. Carta, P. Sanna, M. Palomba, L. Vargiu, M. La Colla, R. Loddo, *Eur. J. Med. Chem.* 37 (2002) 891–900.

13. A. Carta, M. Palomba, G. Boatto, B. Busonera, M. Murreddu, R. Loddo, *Farmaco* **59** (2004) 637–644.

V. S. Parmar, A. Kumar, A. K. Prasad, S. K. Singh, N. Kumar, S. Mukherjee, H. G. Raj,
S. Goel, W. Errington, M. S. Puar, *Bioorg. Med. Chem.* 7 (1999) 1425-1436.

15. F. Saczewski, P. Reszka, M. Gdaniec, R. Gruűnert, P. J. Bednarski, J. Med. Chem. 47 (2004) 3438-3449.

16. P. Demin, O. Rounova, T. Grunberger, L. Cimpean, N. Sharfe, C. M. Roifman, *Bioorg. Med. Chem.* **12** (2004) 3019-3026.

17. R. Guillot, A. Loupy, A. Meddour, M. Pellet, A. Petit, *Tetrahedron*, **61** (2005) 10129-10137.

18. J. Quiroga, D. Cobo, B. Insuasty, R. Abonía, M. Nogueras, J. Cobo, Y. Vásquez, M. Gupta, M. Derita, S. Zacchino, *Arch. Pharm. Chem. Life Sci.* **340** (2007) 603-606.

19. M. Hranjec, G. Pavlović, G. Karminski-Zamola, Struct. Chem. 18 (2009) 943-949.

20. F. Saczewski, A. Stencel, A. M. Bienczak, K. A. Langowska, M. Michaelis, W. Werel, R. Ha1asa, P. Reszka, P. J. Bednarski, *Eur. J. Med. Chem.* **43** (2008) 1847-1857.

21. N. Perin, L. Uzelac, I. Piantanida, G. Karminski-Zamola, M. Kralj, M. Hranjec, *Bioorg. Med. Chem.* **19** (2011) 6329-6339.

22. N. I. Ganushchak, A. I. Lesyuk, I. S. Fedorovich, N. D. Obushak, i V. N. Andrushko, *Russ. J. Org. Chem.*, **39** (2003) 1295-1300.

23. N. Perin, M. Hranjec, G. Pavlović, G. Karminski-Zamola, *Dyes and Pigments* **91** (2011) 79-88.

24. E. Horak, M. Hranjec, R. Vianello, I. M. Steinberg, *Dyes and Pigments* 142 (2017) 108-115.

25. N. Perin, R. Nhili, M. Cindrić, B. Bertoša, D. Vušak, I. Martin-Kleiner, W. Laine, G. Karminski-Zamola, M. Kralj, M. H. David-Cordonnier, M. Hranjec, *Eur. J. Med. Chem.* **122** (2016) 530-545.

26. M. Hranjec, G. Pavlović, M. Marjanović, G. Karminski-Zamola, *Eur. J. Med. Chem.* 45 (2010) 2405-2417.

27. M. Hranjec, G. Karminski-Zamola, Molecules 12 (2007) 1817-1828.

28. D. Vušak, N. Perin, I. Martin-Kleiner, M. Kralj, G. Karminski-Zamola, M. Hranjec, B. Bertoša, *Mol. Divers.* **21** (2017) 621-636.

7. PRILOZI

Prilog 1.

Prilog 2.

a) ¹H NMR spektar 4-metilamino-3-nitrobenzonitrila ${\bf 3}$

b) ¹³C NMR spektar 4-metilamino-3-nitrobenzonitrila **3**

Prilog 3.

a) ¹H NMR spektar 4-fenilamino-3-nitrobenzonitrila 4

b) ¹³C NMR spektar 4-fenilamino-3-nitrobenzonitrila 4

Prilog 4.

Prilog 5.

a) ¹H NMR spektar 3-amino-4-metilaminobenzonitrila 6

b) ¹³C NMR spektar 3-amino-4-metilaminobenzonitrila **6**

Prilog 6.

a) ¹H NMR spektar 3-amino-4-fenilaminobenzonitrila 7

b) ¹³C NMR spektar 3-amino-4-fenilaminobenzonitrila 7

Prilog 7.

a) ¹H NMR spektar 5-cijano-2-cijanometil-N-izobutilbenzimidazola 8

b) ¹³C NMR spektar 5-cijano-2-cijanometil-*N*-izobutilbenzimidazola 8

Prilog 8.

a) ¹H NMR spektar 5-cijano-2-cijanometil-N-metilbenzimidazola 9

b) ¹³C NMR spektar 5-cijano-2-cijanometil-N-metilbenzimidazola 9

Prilog 9.

a) ¹H NMR spektar 5-cijano-2-cijanometil-N-fenilbenzimidazola 10

Prilog 10.

a) ¹H NMR spektar E(Z)-2-[5-cijano-*N*-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitrila **12a,b**

c) Kromatogram i MS spektar E(Z)-2-[5-cijano-N-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-(4-N,N-dimetilaminofenil)akrilonitrila **12a,b**

Prilog 11.

a) ¹H NMR spektar E-2-[5-cijano-N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(4-N,N-dimetilaminofenil)akrilonitrila **13**

c) Kromatogram i MS spektar *E*-2-[5-cijano-*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitrila **13**

Prilog 12.

a) ¹H NMR spektar E-2-[5-cijano-N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(4-N,N-dimetilaminofenil)akrilonitrila **14**

c) Kromatogram i MS spektar *E*-2-[5-cijano-*N*-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitrila **14**

Prilog 13.

Prilog 14.

¹H NMR spektar *N*-izobutil-1,2-fenilendiamina **17**

98

Prilog 15.

a) ¹H NMR spektar 2-cijanometil-*N*-izobutilbenzimidazola 20

b) ¹³C NMR spektar 2-cijanometil-N-izobutilbenzimidazola 20

c) Kromatogram i MS spektar 2-cijanometil-N-izobutilbenzimidazola 20

Prilog 16.

a) ¹H NMR spektar 2-cijanometil-N-metilbenzimidazola **21**

a) ¹H NMR spektar 2-cijanometil-*N*-fenilbenzimidazola 22

Prilog 18.

a) ¹H NMR spektar *E*(*Z*)-2-[*N*-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-(4-nitrofenil)akrilonitrila **31a,b**

Prilog 19.

a) ¹H NMR spektar *E*-2-[*N*-izobutilbenzimidazol-2-il]-3-fenilakrilonitrila **32**

a) ¹H NMR spektar *E*-2-[*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(4-bromfenil)akrilonitrila **34**

Prilog 22.

a) ¹H NMR spektar E-2-[N-metilbenzimidazol-2-il]-3-(piridin-3-il)akrilonitrila 35

Prilog 23.

a) ¹H NMR spektar *E*-2-[*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(1*H*-pirol-2-il)akrilonitrila **36**

Prilog 24.

a) ¹H NMR spektar *E*-2-[*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(kinolin-3-il)akrilonitrila **37**

a) ¹H NMR spektar *E*-2-[*N*-metilbenzimidazol-2-il]-3-(1*H*-indol-3-il)akrilonitrila **38**

Prilog 26.

¹H NMR spektar *E*-2-[*N*-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(4-bromfenil)akrilonitrila **39**

Prilog 27.

a) ¹H NMR spektar *E*-2-[*N*-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(1*H*-indol-3-il)akrilonitrila **40**

Prilog 28.

a) ¹H NMR spektar *E*-2-[*N*-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(kinolin-3-il)akrilonitrila **41**

b) ¹³C NMR spektar *E*-2-[*N*-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(kinolin-3-il)akrilonitrila **41**

	 → 148.5339 → 147.7300 → 146.6957 	142.4064	 137.4359 137.1852 137.1852 135.4880 		-130.7311 -130.7311 -130.7311 -120.6798 -120.3256 -122.0683 -124.0656 -124.0656	— 120.2092		— 111.2529	— 103.1241
--	--	----------	--	--	--	------------	--	------------	------------

152 150 148 146 144 142 140 138 136 134 132 130 128 126 124 122 120 118 116 114 112 110 108 106 104 102 f1 (ppm)

Prilog 29.

152 150 148 146 144 142 140 138 136 134 132 130 128 126 124 122 120 118 116 114 112 110 90 88 f1 (ppm) Prilog 30.

b) ¹³C NMR spektar E-2-[N-fenilbenzimidazol-2-il]-3-(piridin-3-il)akrilonitrila 43

Prilog 31.

a) ¹H NMR spektar 2-nitro-5-piperidinilanilina **45**

Prilog 32.

a) ¹H NMR spektar 4-piperidinil-1,2-fenilendiamina 46

b) ¹³C NMR spektar 4-piperidinil-1,2-fenilendiamina 46

Prilog 33.

¹H NMR spektar 2-cijanometil-5(6)-piperidinilbenzimidazola **47a,b**

Prilog 34.

Kromaogram i MS spektar *E*-2-[5(6)-piperidinilbenzimidazol-2-il]-3-(4-*N*,*N*-dimetilaminofenil)akrilonitrila **49a,b**

8. ŽIVOTOPIS

Anja Beč Osnovnu školu završila je u Ivanovcu 2009. godine i te iste godine upisuje 1. Gimnaziju u Varaždinu. Maturirala je 2013. godine s odličnim uspjehom i iste godine upisala preddiplomski studij na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije, smjer Primijenjena kemija. Tijekom studiranja na preddiplomskom studiju stručnu praksu odradila je u Bioinstitutu d.o.o. u laboratoriju za ekologiju, kemiju hrane te predmete opće uporabe. Završni rad izradila je na Zavodu za organsku kemiju uz mentorstvo izv. prof. dr. sc. Marijane Hranjec s temom *Sinteza biološki aktivnih cikličkih derivata 5(6)-amino supstituiranih benzimidazola.* 2016. godine upisala je diplomski studij Primijenjene kemije na Fakultetu kemijskog inženjerstva i tehnologije. Tijekom dosadašnjeg obrazovanja osposobljena je za rad na računalu i aktivno se služi engleskim jezikom i pismom.